

Ons kenmerk 2008/13607

Bijlage(n)

Maastricht

28 oktober 2008

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

VERZONDEN 30 OKT 2008

1. De aanvraag

Op 2 april 2008 hebben wij een aanvraag d.d. 2 april 2008 ontvangen van Baetsen deelnemingen B.V., Locht 100, 5504 RP Veldhoven voor een oprichtingsvergunning ingevolge artikel 8.1 van de Wet milieubeheer (Wm). Het betreft de inrichting van Baetsen Recycling Echt B.V. die gelegen is aan de Oude Lakerweg 4 te Echt, kadastraal bekend als gemeente Echt, sectie I, nummer 3339 (gedeeltelijk) (voorheen 3323 – gedeeltelijk-). De aanvraag is geregistreerd onder nummer 2008/13607.

Op 15 juli 2008 hebben wij per email verzocht om aanvullende gegevens. Deze aanvullende gegevens, gedateerd op 23 juli 2008, zijn bij ons op 1 augustus 2008 ingekomen.

De aanvraag van Baetsen Deelnemingen B.V., hierna te noemen Baetsen, betreft met name de volgende activiteiten:

- het op- en overslaan, sorteren en bewerken van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen;
- opslag en verhuur van kranen en heftrucks (onderdeel Hijstrans).

Bezoekadres:
Limburglaan 10
NL-6229 GA Maastricht

Postbus 5700
NL-6202 MA Maastricht
postbus@prvlimburg.nl

Tel + 31 (0)43 389 99 99
Fax + 31 (0)43 361 80 99
www.limburg.nl

Bankrekening
Rabobank
13.25.75.728
Let op: gewijzigd per
01/02/2008

081015-0155
Bereikbaar via:
Lijn 1 (richting De Heeg)
Lijn 3 (richting Heugem)
Lijn 53 (richting Gulpen)
Lijn 57 (richting Gulpen)

Van toepassing zijn onder andere de categorieën 28.4 a onder 1, 5 en 6 (opslag huishoudelijke afvalstoffen, gevaarlijk afval en andere van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen), 28.4 lid 2 onder c (bewerken c.q. mechanisch scheiden van afvalstoffen), van het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb). Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg zijn hierdoor het bevoegde gezag voor de Wm-vergunning.

De aanvraag om vergunning en de ontwerpbeschikking hebben van 21 augustus 2008 tot en met 1 oktober 2008 ter inzage gelegen. Binnen deze termijn zijn zienswijzen van aanvrager en een advies van de gemeente Echt-Susteren ontvangen.

2. Coördinatie en afstemming met andere relevante wettelijke kaders

2.1. Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Bibob)

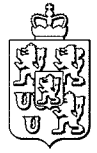
Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekingsgrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 de beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Op basis hiervan worden bedrijven in de afvalbranche gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten.

Alle bedrijven in de afvalbranche die verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat daarbij kort gezegd om gegevens die inzicht geven in de structuur van het bedrijf en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Na toetsing van deze gegevens kan het bevoegd gezag concluderen dat geen gevaar voor misbruik bestaat en kan de vergunningenprocedure normaal doorgang vinden.

Wanneer echter twijfel bestaat over de aard van de bedrijfsvoering of de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob worden gevraagd. Bureau Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden gemaakt. Een negatief advies van Bureau Bibob kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob een toets plaatsgevonden van door aanvrager aangeleverde stukken betreffende de bedrijfsvoering en de financiering van het bedrijf. Naar aanleiding van deze toets hebben wij geen aanleiding gezien om tot nader onderzoek over te gaan en is de 'gewone' vergunningenprocedure gevolgd.

2.2. Natuurbeschermingswet en Flora en Faunawet

Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Met deze wet zijn internationale verplichtingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn alsook verdragen, bijvoorbeeld het verdrag van Ramsar (Wetlands), in nationale regelgeving verankerd. De Vogelrichtlijn (VR; richtlijn 79/409/EEG) uit 1979 beoogt de instandhouding van alle natuurlijke in wild levende vogelsoorten op het grondgebied van de EU-lidstaten. De Habitatrichtlijn (HR; 92/43/EEG) uit 1992 heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit door het instandhouden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het grondgebied van de EU-lidstaten. De VR en HR kennen een tweeledig beschermingsregime: gebiedsbescherming en soortenbescherming.

De soortenbescherming is geïmplementeerd in de Flora- en Faunawet en de gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet. Op grond van VR en de HR zijn de lidstaten verplicht zogenoemde speciale beschermingszones (sbz's) aan te wijzen en te beschermen. Het is de bedoeling dat deze gebieden tezamen een samenhangend Europees ecologisch netwerk vormen (Natura 2000). De Nbw kent drie typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden;
- beschermde natuurmonumenten;
- gebieden die de minister van LNV aanwijst ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen (met uitzondering van verplichtingen op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn), zoals Wetlands.

Het grootste deel van de aangewezen gebieden betreft een Natura 2000-gebied.

2.2.1. Natuurbeschermingswet (Nbw)

In de Nbw staat dat voor elk Natura 2000-gebied een beheersplan moet worden vastgesteld. Gelet op artikel 19a dient een beheersplan in ieder geval te bevatten een uitwerking van de instandhoudingdoelstellingen en de beoogde resultaten.

Ook bestaat de mogelijkheid dat bestaande vormen van gebruik, waarvan via de habitattoets kan worden vastgesteld dat deze de instandhoudingdoelstellingen niet in gevaar brengen, in het beheersplan worden gereguleerd en daarmee buiten de vergunningplicht van artikel 19d e.v. vallen. Bij het verlenen van een vergunning die niet is 'vrijgesteld' van de vergunningplicht en bij het vaststellen van een plan, moet vanzelfsprekend rekening worden gehouden met het beheersplan (artikel 19e en artikel 19j), derde lid, juncto artikel 19e).

Om schade aan de natuurwaarden waarvoor Natura 2000-gebieden zijn aangewezen, te voorkomen, bepaalt de wet dat projecten en andere handelingen die de kwaliteit van de habitats kunnen verslechteren of die een verstorend effect kunnen hebben op de soorten, niet mogen plaatsvinden zonder vergunning (artikel 19d, eerste lid). Ook plannen moeten getoetst worden op hun gevolgen voor de Natura 2000-gebieden. Alléén voor een activiteit buiten een Natura 2000-gebied én waarvan de zekerheid bestaat dat de activiteit geen gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied (met inbegrip van de cumulatieve effecten van gecombineerde plannen of projecten), bestaat er géén vergunningplicht. Ook voor een project dat of een handeling die is opgenomen in een beheersplan op basis van de Natuurbeschermingswet 1998, waarbij de vrijstelling ex artikel 19d lid 2 van toepassing is, hoeft géén vergunning te worden aangevraagd.

De definitie van 'project' dient men ruim te nemen. In ieder geval is daar sprake van bij de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken. Verder betreft het andere ingrepen in het natuurlijke milieu of landschap, inclusief ingrepen voor de ontginning van bodemschatten. Door de ruime uitleg van 'project' valt hier bijna elke handeling onder. Het in de wet gemaakte onderscheid tussen projecten en andere handelingen is daarmee van minder belang: het bijvoorbeeld aanleggen van een weg, bouwen van een stal of verwezenlijking van een kartbaan – het zijn allemaal handelingen die eveneens een project zijn, omdat het om ingrepen gaat in het natuurlijke milieu of landschap. Als 'plan' moeten in ieder geval worden aangemerkt plannen die als besluit in de zin van de Algemene Wet bestuursrecht (Awb) kunnen worden aangemerkt, zeker als deze dienen als toetsingskader voor concrete besluiten van bestuursorganen (bijvoorbeeld bestemming- en streekplannen, reconstructieplannen en milieubeleidsplannen). Dus ook documenten die niet de naam 'plan' dragen, kunnen onder het begrip 'plan' vallen.

Alhoewel in de wet het begrip 'habitattoets' niet voorkomt, wordt dit begrip in de praktijk veel gebruikt om de verschillende procedures te benoemen die beschreven staan in artikel 19d t/m 19ka van de Natuurbeschermingswet 1998. De habitattoets heeft tot doel vast te stellen of, en zo ja, onder welke voorwaarden een menselijke activiteit in en rondom een Natura 2000-gebied kan worden toegelaten. Meer concreet heeft de habitattoets de volgende twee kenmerken:

- zekerheid bieden dat de natuurlijke kenmerken (instandhoudingdoelstellingen) van Natura 2000-gebied niet worden aangetast;
- zekerheid bieden dat een verslechtering van de kwaliteit van de natuurlijke habitats en habitats van de soorten, dan wel de verstoring van soorten, niet optreedt.

Het gaat met name om de vraag of er een kans op een significant negatief effect bestaat. Dat is het geval als op grond van objectieve gegevens niet valt uit te sluiten dat het project of andere handeling significante gevolgen heeft voor het gebied. Op deze vraag zijn drie antwoorden mogelijk:

- er is zeker geen negatief effect. Dit betekent dat er geen Nbw-vergunning nodig is;
- er is wel een mogelijk negatief effect, maar dit is zeker geen significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat het effect zeker niet significant is, volstaat daarvoor de zogenoemde verslechterings- en verstoringstoets;
- er is een kans op een significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat er een kans op een significant negatief effect bestaat, is een passende beoordeling vereist.

Deze habitattoets komt niet in de plaats van de verplichtingen uit de Flora- en faunawet.

Wanneer de habitattoets wordt uitgevoerd, dient ook het gevolg van de voorgenomen ingreep voor de soorten van bijlage 4 van de Habitatrichtlijn en bijlage 1 AMvB ex. artikel 75 Flora- en faunawet te worden meegenomen. Er mag geen misverstand over bestaan, dat de bescherming van soorten binnen de Natura 2000-gebieden even groot is als daarbuiten.

Afweging

De inrichting is gelegen op ca. 1,5 km van het Natura 2000-gebied Grensmaas (te Ohé en Laak). Als gevolg van het in werking zijn van deze inrichting zijn geen nadelige effecten op het zojuist genoemde gebied te verwachten. Daarom is geen Natuurbeschermingswetvergunning nodig.

2.2.2. Flora en Faunawet

De aangevraagde activiteiten hebben geen nadelige effecten/nadelige effecten op beschermde dier- en plantensoorten. Daarom is geen ontheffing op grond van de Flora- en faunawet nodig.

2.3. Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo)

Binnen de inrichting wordt geen afvalwater op de riolering geloosd waarvoor een Wvo-vergunning moet worden aangevraagd. Een vergunning op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) is derhalve niet noodzakelijk. Waterschap Roer en Overmaas heeft dit schriftelijk bevestigd (brief kenmerk 200800553 d.d. 7 april 2008). Coördinatie is derhalve niet aan de orde.

2.4. Woningwet

De aangevraagde activiteiten moeten tevens worden aangemerkt als het bouwen in de zin van de Woningwet. Op grond van artikel 20.8 Wm kan deze vergunning op grond van de Wet milieubeheer niet eerder in werking treden dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend.

3. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de Wet milieubeheer

3.1. Algemeen

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer (Wm) dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

3.1.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd. De vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer biedt de directe mogelijkheid om bij te dragen aan het zoveel mogelijk voorkomen en beperken van de milieubelasting door bedrijven. In deze vergunningen worden de door de bedrijven te realiseren milieudoelen vastgelegd. De milieudoelen worden afgestemd op milieukwaliteitdoelen en de specifieke lokale omstandigheden. Daarom wordt gestreefd naar vergunningverlening 'op maat'.

Als minimumniveau geldt bij de vergunningverlening de stand der techniek (BAT, best available techniques oftewel BBT, beste beschikbare technieken). Deze zijn vastgelegd in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. het

Besluit verbanden afvalstoffen en de Nederlandse emissierichtlijn lucht). De eisen voor de diverse milieuaspecten worden integraal afgewogen. Dit geldt zowel voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging installaties (Gpbv-installaties) als voor de overige installaties.

3.1.2. Activiteitenbesluit

Met ingang van 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (het 'Activiteitenbesluit') in werking getreden. Dit geldt ook voor de bijbehorende ministeriële Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (de 'Regeling'). Dit activiteitenbesluit en bijbehorende regeling bevatten algemene regels voor een aantal specifieke activiteiten en installaties.

De inrichting van Baetsen wordt in dit kader aangemerkt als een type C-inrichting, waarvoor de vergunningplicht blijft bestaan. Wel kunnen daarnaast algemene regels uit het activiteitenbesluit op deze inrichting van toepassing zijn. Bij de totstandkoming van deze vergunning is hier rekening mee gehouden. Dit betekent dat in deze vergunning geen voorschriften zijn opgenomen ten aanzien van activiteiten waar van het Activiteitenbesluit en de Regeling van toepassing zijn.

In de onderhavige aanvraag is sprake van activiteiten die onder het Activiteitenbesluit vallen. Het betreft de volgende activiteiten. Hiervoor is geen melding op grond van het Activiteitenbesluit bij ons ingediend:

A3.3.2 Het wassen van motorvoertuigen

Op deze melding zijn een aantal regels uit het Activiteitenbesluit en de Regeling rechtstreeks van toepassing; welke regels dat zijn kan met behulp van de Activiteiten Internet Module (AIM) worden bepaald.

Daarnaast zijn van toepassing de bepalingen en algemene voorschriften uit

- hoofdstuk 1 (algemene bepalingen);
- hoofdstuk 2, de afdelingen 2.1 (zorgplicht), 2.2 (lozingen), 2.4 (bodem) en 2.10 (financiële zekerheid opslag ondergrondse tanks);
- hoofdstuk 6, voor zover ze vallen onder de hierboven vermelde paragrafen uit hoofdstuk 3 en artikel 4.6, paragraaf 4.1.5, artikel 4.18 (t.a.v. een warmtekrachtinstallatie waarop paragraaf 3.2.1 van toepassing is) en paragraaf 4.8.2.

Daarnaast moet een ieder die loost vanuit een type C-inrichting, voor het lozen waarvoor de kwaliteitsbeheerder bevoegd gezag is, aan de regels genoemd in hoofdstuk 1, m.u.v. afdeling 1.2, afdelingen 2.1., 2.2., 2.4 en 2.10, hoofdstuk 3, paragraaf 4.1.5 artikel 4.18, artikel 4.6, paragraaf 4.8.2, hoofdstuk 6 voldoen. In de onderhavige situatie is dit van toepassing op de wasplaats.

3.2. Beste Beschikbare Technieken (BBT)

3.2.1. Toetsingskader

Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging - hierna: de IPPC-richtlijn - verplicht het bevoegd gezag een milieuvergunning op te stellen, die voldoet aan de in deze richtlijn geformuleerde eisen voor nieuwe en bestaande installaties. De IPPC-Richtlijn is van toepassing op activiteiten die zijn opgenomen in Bijlage I van de Richtlijn.

Op 1 december 2005 is een aanpassing van de Wm in werking getreden, waarmee de IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Dientengevolge dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast. Bij de bepaling van BBT dienen wij in zijn algemeenheid de in de Wm vermelde aspecten te betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel. In het bijzonder dienen wij bij de bepaling van BBT rekening te houden met de Regeling aanwijzing BBT-documenten.

Voor installaties als bedoeld in bijlage 1 van de EG-richtlijn geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (gpbv-installaties) moet in ieder geval rekening worden gehouden met de in tabel 1 van deze regeling opgenomen documenten. Met de in tabel 2 van de bij deze regeling behorende bijlage opgenomen documenten moet rekening worden gehouden, voor zover deze betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting. Tenslotte dienen blijkens jurisprudentie de zogenaamde Best reference documents (BREF's) danwel de eindconcept-BREF's die nog niet zijn opgenomen in tabel 1 te worden betrokken bij de besluitvorming. Deze moeten immers worden beschouwd als documenten die een beschrijving bevatten van vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd.

De volgende BBT-documenten zijn op de inrichting van toepassing:

- Circulaire energie in de milieuvergunning
- Handreiking wegen naar preventie bij bedrijven
- Werkboek wegen naar preventie bij bedrijven
- NeR Nederlandse emissierichtlijn lucht
- Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB)
- PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen
- PGS 30: Vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties

De inrichting voldoet - met inachtneming van de aan dit besluit gehechte voorschriften - aan de beste beschikbare technieken (BBT) ter voorkoming van emissies naar de lucht, de bodem, het water, geluidemissies, afvalpreventie, externe veiligheid en energiebesparing. Voor de overwegingen per milieuthema wordt verwezen naar de desbetreffende paragraaf.

3.3. Afvalstoffen

3.3.1. Afvalstoffen (preventie, reductie, nuttige toepassing, hergebruik, scheiding en verwijdering)

Op grond van de Wet milieubeheer worden onder de bescherming van het milieu mede verstaan de gevolgen die verband houden met het doelmatig beheer van afvalstoffen. Een aanvraag voor een Wm-vergunning dient dan ook getoetst te worden aan de criteria voor een doelmatig beheer van afvalstoffen. Het afvalstoffenbeleid is neergelegd in het Landelijk afvalbeheerplan 2002-2012 (LAP) en de daarop volgende wijzigingen. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in deel 1 van het LAP: Beleidskader. De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en die is samen te vatten als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen;
- door afvalscheiding wordt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en wordt de hoeveelheid afvalstoffen die moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand beperkt;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof).

Afvalpreventie

In hoofdstuk 13 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie, waarbij paragraaf 13.5 specifiek ingaat op de aanpak van afvalpreventie bij bedrijven. Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan preventie is beschreven in de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil 2005). Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

In de handreiking is aangegeven wanneer afvalpreventie relevant is bij bedrijven. De relevantie wordt uitgedrukt in ondergrenzen. Deze waarden zijn zodanig gekozen dat bij overschrijding in het algemeen wordt verwacht dat preventiemaatregelen een bijdrage leveren aan het beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu. Uit de handreiking volgt dat de ondergrenzen voor afvalpreventie bepaald zijn op 25 ton/jaar bedrijfsafval of 2,5 ton/jaar gevaarlijk afval.

De totale hoeveelheid afval die binnen de inrichting vrijkomt bedraagt ca. 2.000 l afgewerkte olie, 600 kg oliehoudend afval, 6.000 kg kantoorafval en 2.500 kg kantineafval. De handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005) hanteert ondergrenzen die de relevantie van afvalpreventie bepalen. Hierin wordt gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt.

De totale hoeveelheid gevaarlijk afval ligt op en bij niet gevaarlijk afval beneden de gehanteerde ondergrenzen. Wij hebben daarom in deze vergunning verder geen aandacht besteed aan de preventie van afvalstoffen.

Afvalscheiding

In hoofdstuk 14 van deel 1 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf 14.4 specifiek ingaat op afvalscheiding door bedrijven. Daarbij is aangegeven dat het voor bedrijfsafval niet goed mogelijk is om een limitatieve opsomming te maken van afvalstoffen die door alle bedrijven gescheiden moet worden gehouden. Bedrijven verschillen van aard en omvang veel van elkaar en er bestaat een groot aantal bedrijfsspecifieke afvalstoffen.

Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting geen afvalstoffen vrijkomen waarvan in het LAP is aangegeven dat er omstandigheden kunnen zijn dat scheiding daarvan redelijkerwijs van een bedrijf kan worden gevergd. Op basis van het gestelde in de aanvraag achten wij het in voorliggende situatie daarom niet redelijk van vergunninghoudster afvalscheiding te verlangen.

3.3.2. Overwegingen ten aanzien van de doelmatigheid van de afvalstoffenbewerking

Op grond van artikel 8.10 Wm kan de Wm-vergunning in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor de doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheersplan (het Landelijk Afvalbeheersplan 2002- 2012, hierna aangeduid als het LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd.

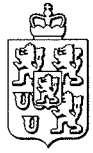
Op grond van de Wm dient het LAP als toetsingskader voor het beslissen op aanvragen om een Wm-vergunning voor zover deze betrekking heeft op afvalbeheer. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in deel 1 van het LAP, het Beleidskader. De doelstellingen van het LAP zijn kortweg aan te duiden als: De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en die is samen te vatten als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen; Door afvalscheiding wordt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en wordt de hoeveelheid afvalstoffen die moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand beperkt;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof).

Een belangrijk aspect voor het bewerken van afvalstoffen is de minimumstandaard. De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Wanneer de minimumstandaard bestaat uit meerdere be- en verwerkingshandelingen bij meerdere inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend, als door middel van sturingsvoorschriften in de vergunning verzekerd is dat de betreffende afvalstof alle noodzakelijke be- of verwerkingshandelingen doorloopt die tot de minimumstandaard behoren.

3.3.2.1 Opslag van afvalstoffen

In de toelichting bij de sectorplannen van het LAP staat aangegeven dat voor het uitsluitend opslaan van afvalstoffen (opslaan als zelfstandige activiteit) in beginsel een Wm-vergunning wordt afgegeven, met uitzondering van die afvalstoffen waarvoor een inzamelvergunning

noodzakelijk is op grond van het Besluit inzamelen afvalstoffen. Ingevolge het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen wordt de opslag van afvalstoffen voorafgaand aan verwijdering gezien als storten indien de tijdsduur van 1 jaar wordt overschreden. Indien de opslag voorafgaat aan nuttige toepassing van de afvalstoffen is deze termijn drie jaar.

Baetsen heeft aangevraagd om de volgende afvalstoffen uitsluitend op te slaan:

- afvalhout (A- en B-hout), snoeihout;
- bedrijfsafval;
- grond en granulaten;
- dakafval;
- metalen;
- papier en karton;
- folie en kunststoffen;
- glas;
- onvrijwillig verkregen asbest en KGA.

Voor de opslagtermijn van deze afvalstoffen is geen maximum in de aanvraag opgenomen.

Voor het uitsluitend opslaan van de hierboven vermelde afvalstoffen kan vergunning worden verleend omdat deze afvalstromen niet inzamel-vergunningplichtig zijn. In de vergunning is vastgelegd dat de termijn van opslag voorafgaand aan verwijdering maximaal 1 jaar is en de termijn van opslag voorafgaand aan nuttige toepassing maximaal 3 jaar is.

3.3.2.2 Be-/verwerking

(3.3.2.2.1) Sectorplan 1 (huishoudelijk restafval)

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor huishoudelijk restafval, inclusief grof huishoudelijk restafval. Huishoudelijk restafval is afval dat vrijkomt bij particuliere huishoudens en dat resteert na het gescheiden houden van stromen als glas, papier, GFT-afval, enz. Het beleid voor huishoudelijk restafval is gericht op het bevorderen van preventie, afvalscheiding en nuttige toepassing van deelstromen.

Onder huishoudelijk afval verstaat het LAP afvalstoffen afkomstig van particuliere huishoudens, behoudens voor zover het afgegeven of ingezamelde bestanddelen van die afvalstoffen betreft, die zijn aangewezen als gevaarlijke afvalstoffen. Onder huishoudelijk afval vallen ook de grove bestanddelen die vaak 'grof huishoudelijk afval' worden genoemd, zoals grof tuinafval, meubels, tapijten en particulier bouw- en sloopafval.

Onder huishoudelijk restafval verstaat het LAP een mengsel van afvalstoffen dat ontstaat bij huishoudens, nadat afzonderlijke componenten (GFT-afval, papier/karton, glas, enz.) gescheiden zijn gehouden en gescheiden worden afgevoerd.

Baetsen vraagt in paragraaf 4.1 van de aanvraag specifiek het verwerken van grof huishoudelijk afval en soortgelijk bedrijfsafval aan. Volgens de definitie uit het LAP bestaat deze afvalstroom derhalve uit ondermeer grof tuinafval, meubels, tapijten en particulier bouw- en sloopafval (dit is een niet-limitatieve opsomming). Baetsen geeft aan hieruit een aantal afvalstromen te scheiden.

Deze afvalstroom valt onder Euralcode 20 03 07 met de omschrijving grofvuil. Hieronder valt nadrukkelijk geen huishoudelijk restafval 20 03 01 met omschrijving gemengd stedelijk afval en 20 03 99 benoemd als niet elders genoemd stedelijk afval.

Ingevolge artikel 10.21 e.v. van de Wm is elke gemeente verplicht ten minste eenmaal per week huishoudelijke afvalstoffen in te zamelen bij particuliere huishoudens. De Gemeente draagt er zorg voor dat grove huishoudelijke afvalstoffen worden ingezameld of dat er een plaats wordt ingericht om grove huishoudelijke afvalstoffen achter te laten. Voor de inzameling van huishoudelijk afval en met name voor huishoudelijk restafval bestaat derhalve reeds een goede en doelmatige inzamelstructuur gebaseerd op een wettelijke taak. Daarom achten wij de aangevraagde afvalstroom huishoudelijk afval met de Euralcodes 20 03 01 en 20 03 99 bij Baetsen overbodig en derhalve niet doelmatig.

In de vergunningaanvraag is nog aangegeven dat het grof huishoudelijk afval ondermeer rechtstreeks afkomstig is van particulieren. In de aanvulling op de aanvraag is dit echter gecorrigeerd en wordt geen grof huishoudelijk afval rechtstreeks van particulieren ingenomen. Nu expliciet in de aanvraag is opgenomen dat geen afval rechtstreeks van particulieren wordt ingenomen is een daartoe strekkend voorschrift overbodig.

Naar onze mening is de aangevraagde Euralcode 20 03 07 niet de juiste afvalcode omdat dit afval niet rechtstreeks van particuliere huishoudens afkomstig is. Voor het ingenomen grof-huishoudelijk afval afkomstig van particuliere huishoudens dat via een inname of overslagstation wordt aangeboden dient Euralcode 19 12 12 te worden gehanteerd. Indien vergelijkbaar afval afkomstig is van bedrijven kan daarvoor wel Euralcode 20 03 07 worden gebruikt.

Grof huishoudelijk afval, afkomstig van particuliere huishoudens, dat aangevoerd wordt via inname- en overslagstations met containers en waarbij afvalstromen worden gescheiden die kunnen worden hergebruikt dan wel nuttig kunnen worden toegepast, achten wij wel doelmatig. In sectorplan 1 van het LAP is daarover het volgende opgemerkt:

Het beleid voor huishoudelijk restafval, inclusief grof huishoudelijk restafval, is gericht op het bevorderen van preventie, afvalscheiding en nuttige toepassing van deelstromen. Hoogwaardiger verwerking van huishoudelijk restafval wordt nagestreefd door scheiding van afval aan de bron én nascheiding gevolgd door nuttige toepassing te stimuleren.

De minimumstandaard voor het verwerken van huishoudelijk restafval is verwijderen door verbranden, waarbij aan reststoffen minder dan 5% van de ingangshoeveelheid op gewichtsbasis wordt gestort.

De minimumstandaard sluit aan bij een bestaande wijze van verwerking en is daarmee uitvoerbaar en bedrijfszeker. Verwijderen door verbranden van huishoudelijk restafval wordt algemeen aanvaard als kosteneffectief.

Het storten van huishoudelijk afval, deelstromen afkomstig van het scheiden en sorteren en residuen anders dan door middel van scheiden of sorteren of verwerken van deelstromen, is niet toegestaan op grond van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen (categorie 30). Voor bewerking van huishoudelijk restafval, voorafgaand aan verdere verwerking, mag slechts vergunning worden verleend wanneer de bewerking niet leidt tot deelstromen of residuen die worden gestort, en verwerking van deelstromen en residuen conform de minimumstandaard gegarandeerd is. Dit is in lijn met het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen.

Wanneer de minimumstandaard bestaat uit meerdere be- en verwerkingshandelingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend, als door middel van sturingsvoorschriften in de vergunning verzekerd is dat de betreffende afvalstof alle noodzakelijke be- of verwerkingshandelingen doorloopt die tot de minimumstandaard behoren.

In dit geval is in de voorschriften opgenomen dat deelstromen en residuen die niet worden hergebruikt of nuttig worden toegepast dienen te worden verwerkt in een AVI en derhalve niet mogen worden gestort. (voorschrift 2.16)

Op grond van het bovenstaande dienen de deelstromen en residuen (restfractie) die niet worden hergebruikt of nuttig worden toegepast, gescheiden te worden gehouden van andere reststromen teneinde deze aan een AVI aan te bieden voor verdere verwijdering (voorschrift 2.17).

(3.3.2.2) Sectorplan 3 (restafval van handel, diensten en overheden)

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor ongescheiden ingezameld restafval dat vrijkomt bij de handel, diensten en overheden (HDO-restafval). De samenstelling van HDO-restafval komt overeen met huishoudelijk restafval. Ontdoeners van HDO-restafval zijn onder meer groot- en detailhandel, kantoren, winkels, reparatiebedrijven, horeca, openbare nutsbedrijven, transport-opslag- en communicatiebedrijven, groothuishoudens (zoals gehandicaptenverblijven en bejaardentehuizen) en overige dienstverlening. Vanwege de overeenkomstige samenstelling bevat dit sectorplan ook het beleid voor ongescheiden procesonafhankelijk industrieel -en bedrijfsafval en niet-specifiek ziekenhuisafval.

Aangevraagd zijn de Euralcategorïeën 19 12 12, 20 03 01 en 20 03 99 waaronder wordt verstaan stedelijk afval (huishoudelijk afval en soortgelijk bedrijfsafval, industrieel afval en afval van instellingen) inclusief gescheiden ingezamelde fracties. Het betreft derhalve afval dat vergelijkbaar is met huishoudelijk afval dat echter afkomstig is van bedrijven. Gelet op de aard van dit afval is Euralcode 20 03 99 overbodig omdat voor deze afvalstroom de Euralcodes 20 03 01 en 20 03 07 toereikend zijn. De Euralcode 20 03 99 "niet elders genoemd stedelijk afval" is overbodig en dient derhalve te worden geweigerd.

De verbranding van HDO-restafval is per definitie aangemerkt als een handeling van verwijdering. Ten behoeve van de verwerking van heterogene en relatief laagcalorische afvalstromen zoals HDO-restafval, huishoudelijk restafval en residuen van de bewerking van deze stromen zijn afvalverbrandingsinstallaties (AVI's) gebouwd. Het storten van kantoor, winkel en dienstenafval, van industrieel afval dat naar aard en samenstelling overeenkomt met huishoudelijk afval en van deelstromen afkomstig van het scheiden en sorteren en residuen anders dan door middel van scheiden of sorteren of verwerken van deelstromen is niet toegestaan op grond van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen (categorïeën 31 en 32).

De minimumstandaard voor het verwerken van het HDO-restafval is verwijderen door verbranden, waarbij aan reststoffen minder dan 5% van de ingangshoeveelheid op gewichtsbasis wordt gestort.

Hoogwaardiger verwerking van HDO-restafval wordt nagestreefd door scheiding van afval aan de bron en nascheiding gevolgd door nuttige toepassing, te stimuleren. Voor bewerking van HDO-restafval, voorafgaand aan verdere verwerking, mag slechts vergunning worden verleend wanneer de bewerking niet leidt tot deelstromen of residuen die worden gestort, en verwerking van deelstromen en residuen conform de minimumstandaard gegarandeerd is. Dit is in lijn met het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen.

Wanneer de minimumstandaard bestaat uit meerdere be- en verwerkingshandelingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend, als door middel van sturingsvoorschriften in de vergunning verzekerd is dat de betreffende afvalstof alle noodzakelijke be- of verwerkingshandelingen doorloopt die tot de minimumstandaard behoren.

In dit geval is in de voorschriften opgenomen dat deelstromen en residuen die niet worden hergebruikt of nuttig worden toegepast gescheiden dienen te worden gehouden van andere reststromen en verwerkt in een AVI (voorschrift 2.16 en 2.17). Deze residuen mogen derhalve niet worden gestort.

(3.3.2.2.3) Sectorplan 13 (bouw- sloopafval en daarmee vergelijkbare afvalstoffen)

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor bouw- en sloopafval. Dit is afval dat vrijkomt bij het bouwen, renoveren en slopen van gebouwen, bouwwerken en wegen. Tevens is ingegaan op afval dat vrijkomt bij het bewerken van bouw- en sloopafval, zoals sorteer- en brekerzeefzand, straalgrit en enige qua aard en samenstelling met bouw- en sloopafval vergelijkbare afvalstoffen die niet of niet altijd onder de noemer bouw- en sloopafval vallen.

Bouw- en sloopafval bestaat voor meer dan 90% uit steenachtig materiaal, zoals beton, metselwerk en (teerhoudend) asfalt. De resterende 10% bestaat uit een groot aantal kleinere deelstromen, zoals gips en cellenbeton, bitumineus dakafval, teermastiek en dakgrind, houtafval, asbest en asbesthoudend materiaal, vlakglas, en metalen. Het beleid voor bouw- en sloopafval is gericht op het bevorderen van preventie en het nuttig toepassen van deelstromen. De aanwezigheid van stoffen als bijvoorbeeld gips, cellenbeton, bitumineus dakafval en dakgrind in puingranulaat kan leiden tot overschrijding van de eisen die het Bouwstoffenbesluit stelt aan het toepassen van steenachtig bouw- en sloopafval als secundaire bouwstof. Om het nuttig toepassen van bouw- en sloopafval verder te bevorderen, worden in de planperiode regels opgesteld gericht op het scheiden aan de bron van deelstromen bouw- en sloopafval. De milieuhygiënische eisen aan het nuttig toepassen van steenachtig materiaal en zeefzand als secundaire bouwstof in werken zijn vastgelegd in het Bouwstoffenbesluit. Het is slechts toegestaan secundaire bouwstoffen toe te passen met een door de Ministers van VROM en Verkeer en Waterstaat erkende kwaliteitsverklaring volgens de Nationale Beoordelingsrichtlijn (BRL) 2506 of met een partijkeuring. Indien afvalstoffen in een ander bouw materiaal zijn toegepast geldt de voor dat materiaal vastgestelde BRL.

Om diffuse verspreiding van verontreinigingen te voorkomen is mengen van verontreinigd sorteerzeefzand met andere materialen op grond van het LAP niet toegestaan. In deze vergunning is daartoe een voorschrift opgenomen (zie voorschrift 2.18).

Op grond van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen geldt voor de volgende stromen bouw- en sloopafval een stortverbod: (ongesorteerd) bouw- en sloopafval en residuen afkomstig van het bewerken van bouw- en sloopafval (categorie 19), zeefzand (categorie 20), straalgrit (categorie 21), en houtafval (categorie 22).

Hieronder volgt per afvalstroom een nadere uitwerking van sectorplan 13 uit het LAP.

Steenachtig bouw- en sloopafval (Eural 17 01 06 * c, 17 01 07 en 17 03 02)

Steenachtig bouw- en sloopafval mag niet onbewerkt in werken worden toegepast. In de vergunning voor sorteerinrichtingen wordt voorgeschreven dat het bouw- en sloopafval vooraf aan het sorteren gezeefd wordt, en dat de ontstane fijne fractie (sorteerzeefzand) niet mag worden gemengd met andere materialen.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van steenachtig materiaal is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik.

Aangevraagd zijn een twintigtal Euralcodes, zijnde alle voorkomende Euralcodes in de categorie Bouw- en sloopafval die geen gevaarlijke stoffen bevatten en geen baggerspecie. Bouw- en sloopafval wordt bij Baetsen ingenomen en gesorteerd naar diverse substromen, die voorts – al dan niet na opbulking – naar diverse verwerkers worden afgevoerd. Het steenachtig bouw- en sloopafval wordt uitgesorteerd en afgevoerd ten behoeve van nuttige toepassing. Dit komt overeen met de minimumstandaard en kan derhalve worden vergund.

Gips en cellenbeton (Eural 17 08 02)

De minimumstandaard voor gips en cellenbeton is verwijderen door storten. Afhankelijk van de mogelijkheden om de afvalstoffen aan de bron te scheiden, te bewerken en nuttig toe te passen kan de minimumstandaard in de volgende planperiode worden herzien, en wordt een stortverbod voor cellenbeton en gips overwogen.

Aangevraagd is de Euralcode 17 08 02 c (niet onder 17 08 01 vallend gipshoudend bouw materiaal) zijnde gips en cellenbeton dat na scheiding wordt afgevoerd naar verwerkers voor nuttige toepassing c.q. recycling. Deze wijze van verwerking is hoogwaardiger dan de minimumstandaard en kan derhalve worden vergund.

Brekerzeefzand en sorteerzeefzand (Eural 17 01 06 * c, 17 01 07, 19 12 09, 19 12 11 * c en 19 12 12).

Brekerzeefzand ontstaat bij – in de regel gecertificeerde – puinbreekinstallaties, die zijn uitgerust met een voorzeef. Het betreft zand uit de eerste zeefgang, vóórdat het materiaal in de breker wordt geleid. Sorteerveefzand is het afgezeefde fijne materiaal afkomstig van sorteerinrichtingen.

Het afzeven van sorteerveefzand moet in de vergunning voor de inrichting worden verplicht. De ontstane fijne fractie (sorterveefzand) mag niet worden gemengd met andere materialen. Het sorteerveefzand is meestal verontreinigd met PAK en sulfaat, en voldoet daarom niet aan de eisen die het Bouwstoffenbesluit stelt aan het toepassen van secundaire bouwstoffen. Sorteerveefzand moet daartoe meestal voorafgaand aan nuttige toepassing, als bijvoorbeeld funderingsmateriaal, worden bewerkt door reiniging of immobilisatie.

De minimumstandaard voor brekerzeefzand en sorteerveefzand is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik.

Aangevraagd is Euralcode 17 01 07 (niet onder 17 01 06 vallende mengsels van beton, stenen, tegels of keramische producten). Deze Euralcode ontstaat ten gevolge van afscheiding uit regulier BSA. In deze vergunning is opgenomen dat BSA voorafgaand aan verdere nasortering moet worden gezeefd. Het vrijkomende zeefzand dient gescheiden te worden afgevoerd naar een daartoe geschikte verwerker voor toepassing in de vorm van materiaalhergebruik (voorschrift 2.18). Hiermee wordt voldaan aan de minimumstandaard.

Bitumineus dakafval, teermastiek, dakgrind (Eural 17 03 01 * c, 17 03 02 en 17.03.03 *)

De minimumstandaard voor bitumineus dakafval is verwijderen door storten.

De minimumstandaard voor dakgrind is reinigen en nuttige toepassing van het grind. De restanten teer, bitumen en deposities uit de lucht mogen worden gestort.

De minimumstandaard voor teermastiek is thermisch verwerken. In afwachting van het beschikbaar komen van thermische verwerkingscapaciteit wordt verwijderen door storten toegestaan.

Door Baetsen is Euralcode 17 03 02 aangevraagd. Verdere verwerking van deze reststroom dient overeenkomstig de minimumstandaard te worden uitgevoerd. In de aanvraag is vermeld dat deze afvalstroom in een separaat opslagvak worden opgebult en wordt afgevoerd naar een erkend verwerker. Dit voldoet aan de minimumstandaard.

Houtafval (Eural 17 02 01, 17 02 04 * c, 19 12 06 * c en 19 12 07)

Afvalhout wordt onderverdeeld in:

- onbehandeld hout (A-hout),
- geveerd, gelakt of verlijmd hout (B-hout), en
- verduurzaamd hout, exclusief met waterglas verduurzaamd hout (C-hout). C-hout wordt verder onderverdeeld in gecreosoteerd hout en gewolmaniseerd hout (CCA- en CC-hout). CCA-hout is aangemerkt als gevaarlijk afval. CC-hout bevat eveneens koper en chroom, maar geen arseen en is niet aangemerkt als gevaarlijk afval.

A-hout en B-hout worden nuttig toegepast, met name als materiaalhergebruik in de houtvezelindustrie en de spaanplaatindustrie en als brandstof in onder meer energiecentrales. Product- en materiaalhergebruik van CC- en CCA-hout is ongewenst vanwege de aanwezige verontreinigingen. Verwijderen door verbranden in een AVI is niet gewenst met het oog op de kwaliteitsafname van de AVI-reststoffen. CC- en CCA-hout worden in de praktijk nuttig toegepast in elektriciteitscentrales of gestort.

De minimumstandaard voor onbehandeld (A-hout), geveerd, gelakt en verlijmd hout (B-hout) is nuttige toepassing.

Voor CC-hout en gewolmaniseerd CCA-hout is de minimumstandaard storten. Verwerking in de vorm van producthergebruik, materiaalhergebruik en andere vormen van nuttige toepassing of verwijderen door verbranden waarbij diffuse verspreiding van de in het hout aanwezige metalen optreedt, is niet toegestaan.

Hout en houtpanelen worden opgeslagen, als zelfstandige activiteit ten behoeve van opbulken voor verdere afzet buiten de inrichting. De ingenomen stromen A en B hout kunnen binnen Baetsen verder worden verwerkt door middel van shredderen. C-hout wordt alleen opgebult en naar daartoe erkende verwerkers afgevoerd. Dit is in overeenstemming met de minimumstandaard.

Vlakglas (Eural 17 02 02 en 17 02 04 * c)

Circa 30% van het vlakglas uit bouw- en sloopafval wordt momenteel nuttig toegepast. De producenten van vlakglas werken momenteel aan het verbeteren van de inzameling van vlakglas. De financiering hiervan vindt plaats door middel van een verwijderingsbijdrage die door de Minister van VROM algemeen verbindend is verklaard.

De minimumstandaard voor gescheiden ingezameld vlakglas is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik.

Binnen de inrichting wordt glas ingezameld als zelfstandige activiteit. Verder is aangevraagd de Euralcode 17 02 02 glas afkomstig uit bouw- en sloopafval. Aangegeven is dat verdere verwerking gericht is op materiaalhergebruik en ter verdere verwerking aan daartoe geschikte verwerkers wordt doorverkocht. Aan de minimumstandaard wordt voldaan.

(3.3.2.2.4) Sectorplan 14 (verpakkingsafval)

In dit sectorplan is het beleid voor verpakkingsafval uitgewerkt. Op materiaalniveau wordt in dit sectorplan ingegaan op glazen en houten verpakkingen. Voor de overige verpakkingsmaterialen papier/karton, kunststoffen en metalen wordt verwezen naar de sectorplannen 18 'Papier en karton', 19 'Kunststoffen' en 21 'Metaalhoudende afvalstoffen'.

Het beleid voor verpakkingsafval is gericht op het bevorderen van preventie en het optimaliseren van afvalscheiding ten behoeve van nuttige toepassing van de verschillende verpakkingsmaterialen. Vertrekpunt daarbij is de Europese Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval, die in Nederland is omgezet in de Regeling verpakking en verpakkingsafval (Stcrt. 1997, nr. 125, 4 juli 1997). Lidstaten zijn op grond van de Europese richtlijn (art. 14) verplicht het beheer van verpakkingen en verpakkingsafval in een afvalbeheersplan uit te werken.

Gescheiden ingezameld verpakkingsafval van glas en hout kan, behoudens een kleine fractie productgebonden vervuiling, volledig nuttig worden toegepast in de vorm van materiaalhergebruik. Hout kan daarnaast ook nuttig worden toegepast als brandstof (bijvoorbeeld in elektriciteitscentrales). Op grond van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen is het storten van de volgende stromen niet toegestaan: gescheiden ingezameld verpakkingsafval (categorieën 7 en 8), verpakkingsafval als bestanddeel van integraal ingezameld huishoudelijk afval (cat. 30), HDO-restafval (categorie 31) en industrieel afval (categorie 32).

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van gescheiden ingezameld verpakkingsafval:

- van de materiaalsoorten glas, papier, karton en metaal is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik;
- voor de materiaalsoort kunststof is dit nuttige toepassing waarbij geldt dat van deze categorie het gescheiden ingezameld kunststofafval dat daarvoor geschikt is, als materiaal moet worden hergebruikt (bijvoorbeeld folies uit de HDO-sector);
- voor de materiaalsoort hout is de minimumstandaard nuttige toepassing;
- voor de minimumstandaard voor niet-gescheiden ingezameld verpakkingsafval wordt verwezen naar de sectorplannen 1 'Huishoudelijk restafval' en 3 'HDO-restafval'.

Bij Baetsen worden de verpakkingen die worden ingenomen gesorteerd naar de diverse monostromen als papier, karton, kunststoffen, glas etc. om vervolgens nuttig te worden toegepast. Deze werkwijze voldoet aan de minimumstandaard.

(3.3.2.2.5) Sectorplan 18 (papier en karton)

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor gescheiden ingezameld papier en karton van huishoudens en bedrijven. Het betreft onder meer kranten, drukwerk, tijdschriften, grafisch papier (van printers en kopieerapparaten), verpakkingen en snijafval. Het beleid voor papier en karton is gericht op het bevorderen van preventie en afvalscheiding met het oog op materiaalhergebruik.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van gescheiden ingezameld papier en karton is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik. Voor gescheiden ingezameld of door nascheiding verkregen drankenkartons is de minimumstandaard nuttige toepassing. Voor

papier en karton dat niet voor materiaalhergebruik geschikt is, is de minimumstandaard verwijderen door verbranden.

Grove rejets, zoals touw, plastic en metaal, die vrijkomen bij de bewerking, alsmede de restfracties van verwerking van gescheiden ingezameld papier en karton zoals papierslib en ontinktingsresidu, moeten worden verwerkt conform de minimumstandaard voor industrieel afval (zie sectorplan 2 Procesafhankelijk industrieel afval).

De minimumstandaard houdt in dat geen vergunning mag worden verleend voor het verbranden (in de vorm van verwijdering en in de vorm van nuttige toepassing) van papier en karton dat geschikt is voor nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik.

Volgens de aanvraag wordt het papier afval niet verder bewerkt binnen de inrichting maar na opbulking voor verdere verwerking, gericht op hergebruik, buiten de inrichting afgevoerd. Hiermee wordt voldaan aan de minimumstandaard van sectorplan 18 uit het LAP.

(3.3.2.2.6) Sectorplan 19 (kunststofafval)

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor kunststofafval. Het betreft in het algemeen:

- kunststofafval uit de rubber- en kunststofverwerkende industrie;
- land- en tuinbouwfolie;
- kunststof uit bouw- en sloopafval;
- kunststof autoafval, met uitzondering van autobanden;
- kunststof verpakkingen.

Het beleid voor kunststofafval is gericht op bevorderen van preventie en afvalscheiding met het oog op nuttige toepassing. Kunststof verpakkingsafval vormt veruit de grootste deelstroom kunststofafval. Overheden en bedrijfsleven zetten zich in om preventie, afvalscheiding en nuttige toepassing van kunststof verpakkingsafval te bevorderen. Afspraken hierover zijn onder meer vastgelegd in het convenant verpakkingen III (zie sectorplan 'Verpakkingsafval').

De minimumstandaard voor gescheiden ingezameld kunststofafval uit de rubber- en kunststofverwerkende industrie, land- en tuinbouwfolie, kunststof uit bouw- en sloopafval, kunststof autoafval, kunststof verpakkingen en langcyclische PVC-producten is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik. Uitval en niet herbruikbaar kunststofafval moet worden verbrand.

De minimumstandaard houdt in dat geen vergunning mag worden verleend voor het verbranden (in de vorm van verwijdering of in de vorm van nuttige toepassing) van gescheiden ingezameld kunststofafval dat geschikt is voor nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik.

Volgens de aanvraag worden kunststoffen opgeslagen en gesorteerd met het oog op nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik. Hiermee wordt voldaan aan de minimumstandaard uit sectorplan 19 van het LAP.

(3.3.2.2.7) Sectorplan 21 (metaalafvalstoffen)

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor ferro en non-ferro metaalafvalstoffen. Het betreft metalen in het afvalstadium en (grotendeels uit metalen bestaande) vaste afvalstoffen, zoals (metaal)schroot, roestvast staal, restanten zink, aluminium, koper, lood en legeringen, metaalstof, edele metalen en katalysatoren. Het beleid voor metaalafvalstoffen is gericht op het bevorderen van materiaalhergebruik. In de huidige praktijk worden vrijwel alle metaalafvalstoffen als materiaal hergebruikt. Dit hangt samen met de doorgaans positieve

waarde van metaalafvalstoffen. Metaalafvalstoffen worden veelal meerdere malen doorverkocht en komen dan uiteindelijk terecht bij schroothandelaren, shredders en metaalsmelterijen. IJzerhoudende metaalafvalstoffen, zoals ijzer- en staalschroot, gietijzerschroot en roestvaststaal, worden ingezet bij de productie van ijzer en staal. Non-ferro metaalafvalstoffen zoals restanten zink, aluminium, koper, lood en legeringen van dergelijke non-ferro metalen, slakken, assen, metaalstof, edele metalen en katalysatoren worden ingezet in smelt- en gietinstallaties die doorgaans in één metaalsoort gespecialiseerd zijn. Voorafgaand aan verdere verwerking worden metaalafvalstoffen bewerkt door middel van schoonmaken, snijden, pletten, persen, knippen en shredderen. Deze activiteiten worden vergund aan houders van vergunningen voor schrootbedrijven.

De minimumstandaard voor de be- en verwerking van metaalafvalstoffen, met uitzondering van metaal met aanhangende olie of emulsie en metalen ondergrondse opslag tanks, is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik. Uitval en niet voor hergebruik geschikt metaal moet worden verwijderd.

De minimumstandaard betekent dat slechts vergunning mag worden verleend voor de be- en verwerking van metaalafvalstoffen wanneer deze be- en verwerking leidt tot hergebruik van de ferro- en non-ferro fracties in de metaalafvalstoffen.

Bij Baetsen kunnen metalen worden opgeslagen als zelfstandige activiteit. Verdere verwerking binnen het bedrijf vindt plaats in de vorm van sorteren ter verdere verkoop aan verwerkers. Bij Baetsen worden geen metaalafvalstoffen met aanhangende olie of emulsie ingenomen. Hiermee wordt voldaan aan de minimumstandaard.

(3.3.2.2.8) Schone tot licht verontreinigde grond

Aangevraagd is de opslag van maximaal 800 m³ schone tot licht verontreinigde (tot maximaal categorie 2) grond als bedoeld in het Bouwstoffenbesluit (Stb. 567, 1995). Grond dat gevaarlijk afvalstoffen bevat wordt niet geaccepteerd. In sectorplan 22 is het beleid opgenomen voor ernstig verontreinigde grond. Dit sectorplan verwijst voor het beleid ten aanzien van schone en licht verontreinigde grond naar de nota "Grond grondig bekeken", uitgegeven door het Ministerie van V.R.O.M., augustus 1999. In deze nota wordt het volgende gesteld t.a.v. schone grond en licht verontreinigde grond:

schone grond

Grond komt vrij door ontgraven uit het milieucompartiment bodem, waar het deel uitmaakt van de ecologische kringloop. Bij hergebruik van schone grond verdient het dan ook de voorkeur deze grond weer als bodem toe te passen. Voor schone grond geldt bovendien dat het beleidsmatig de voorkeur heeft om schone grond ook toe te passen op een schone bodem. Hierdoor is er geen risico dat de schone grond verontreinigd raakt door vermenging met de onderliggende verontreinigde bodem.

Grond die wordt hergebruikt als bouwstof in een werk wordt onttrokken aan de ecologische kringloop. Daarom heeft het toepassen van schone grond in een werk niet de voorkeur. Als laatste optie komt het definitief verwijderen in beeld. Voor grond gaat het dan om het storten in een daarvoor bestemde inrichting (stortplaats). Schone grond mag niet worden gestort.

licht verontreinigde grond

Ook voor licht verontreinigde grond geldt dat het beleidsmatig de voorkeur heeft om deze grond

te hergebruiken als bodem. Licht verontreinigde grond mag als bodem niet worden toegepast op een schone(re) bodem. Voor het toepassen van licht verontreinigde grond als bodem is het stand-still principe van toepassing: de kwaliteit van de ontvangende bodem mag door toepassing van de licht verontreinigde grond niet verslechteren.

De tweede optie in de voorkeursvolgorde voor omgaan met licht verontreinigde grond is het hergebruik in werken. Grond die wordt hergebruikt in werken mag niet worden vermengd met de onderliggende bodem en dient, wanneer een werk zijn functie verliest, te worden verwijderd. Wanneer voor licht verontreinigde grond hergebruik als bodem of hergebruik in werken niet mogelijk is, komt reinigen van deze grond in beeld. Het reinigen tot schone grond heeft, indien dit kosteneffectief kan plaatsvinden, de voorkeur boven het reinigen tot herbruikbare iets minder verontreinigde (licht verontreinigde) grond. Na reiniging tot schone grond is de grond weer zonder restricties als bodem toepasbaar.

De laatste optie in de voorkeursvolgorde van licht verontreinigde grond is het definitief verwijderen van de grond in een daarvoor bestemde inrichting (stortplaats). Licht verontreinigde grond mag niet worden gestort.

Uit de aanvraag blijkt niet welke kwaliteitscontrole Baetsen hanteert om te beoordelen of de aangeboden grondstromen schoon, dan wel licht verontreinigd zijn. Alvorens grondstromen binnen de inrichting worden gebracht dienen zij in beginsel te worden onderzocht en dient te worden vastgesteld wat de samenstelling van verontreinigde parameters is en mogelijk de historie op welke wijze de verontreiniging is ontstaan. Uitloogonderzoek wordt bij deze onderzoeken niet uitgevoerd. (zie voorschrift 2.10 onder II)

Afhankelijk van de grootte van de aangeboden partij (dat dient te blijken uit de acceptatie procedure) wordt de partij geclusterd, met kleine partijen met gelijksoortige verontreinigingen (aard, samenstelling en concentraties), tot een partij van maximaal 2.000 ton (1.250 m³).

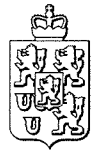
Ten aanzien van het opbulken van vergelijkbare partijen merken we op dat dit uitsluitend is toegestaan indien de partijen qua aard, samenstelling en concentraties vergelijkbaar zijn. Het samenvoegen van schone grond met lichtverontreinigde grond is vanzelfsprekend verboden. Deze voorwaarden zullen tevens in de vergunning worden opgenomen (zie voorschrift 2.30). Deze werkwijze is kenmerkend voor de werkwijze van grondbanken in Nederland. Op deze wijze wordt voorkomen dat partijen van verschillende samenstelling samengevoegd worden en zo verontreinigingen worden 'weggemengd'.

Na het opbulken worden de samengestelde partijen van maximaal 2000 ton (1.250 m³)¹ onderzocht en getoetst aan het Bouwstoffenbesluit, waarna afzet plaatsvindt voor hergebruik als bodem dan wel in een werk.

De aangevraagde activiteit voldoet hiermee aan het gestelde in de nota "Grond grondig bekeken" en is vanuit doelmatigheidsoverwegingen vergunbaar.

Overige afvalstromen.

¹ Aangevraagd en derhalve vergund is een maximale opslag van 800 m³.
081015-0155

In de aanvraag is ook asbest en Klein Gevaarlijk Afval genoemd, waarbij nadrukkelijk is aangegeven dat het asbest onvrijwillig verkregen is. Hiermee wordt aangegeven dat asbesthoudend afval incidenteel tussen ander afval aangetroffen kan worden.

Op de eerste plaats merken wij hierbij op dat bij de acceptatie van afval gecontroleerd kan worden of er asbesthoudend materiaal wordt aangeboden. Indien dit bij de acceptatie wordt aangetroffen dient de aangeboden partij afval te worden geweigerd. In het acceptatieplan is dan ook terecht aangegeven dat asbest in (verontreinigd) puin niet wordt geaccepteerd. Evenmin wordt verpakt en onverpakt asbest en asbesthoudend materiaal als zodanig geaccepteerd (zie blz. 8 van het acceptatieplan). De aangevraagde opslaghoeveelheid van 20 m³ asbest en de jaarlijkse doorzet van 500 ton achten wij dan ook niet doelmatig. Binnen de inrichting ontstaat namelijk in beginsel geen asbesthoudend afval en evenmin blijkt uit de aanvraag dat Baetsen Echt erkend is als deskundig asbestverwijderaar. Voor de op- en overslag van dit gevaarlijk afval merken wij op dat hiervoor reeds een goed functionerende verwijderingsstructuur bestaat. Voor het particuliere afval zijn de gemeentelijke milieuparken aangewezen terwijl het overgrote deel van het asbest en asbesthoudend bedrijfsafval door asbestverwijderingsbedrijven wordt verwijderd en, al dan niet na een tijdelijke opslag op de slooplocatie, rechtstreeks afgevoerd wordt naar een daartoe aangewezen stortplaats. Deze verwijderingsstructuur vloeit onder andere voort uit de gemeentelijke Bouwverordening. De aangevraagde tijdelijke opslag van dit afval is derhalve niet doelmatig. Eventuele opslag van asbest en asbesthoudend materiaal dat tussen het overige geaccepteerde afval en tijdens het sorteerproces wordt aangetroffen is hiervan uitgezonderd. Tijdelijke opslag is hiervan toegestaan doch onverhoopt aangetroffen asbest dient zo spoedig mogelijk naar een erkend verwijderaar te worden afgevoerd. De aangevraagde Euralcode voor asbesthoudend afval dient op grond van het bovenstaande te worden geweigerd.

3.3.2.3 Het mengen van afvalstoffen

Inherent aan het opslaan van afvalstoffen is het opbulken (mengen) van vergelijkbare partijen. Hierbij geldt dat onder vergelijkbare partijen wordt verstaan partijen die zowel voor wat betreft aard (parameters) als kwaliteit (schoon e.a.) vergelijkbaar zijn. Dus schone kunststoffen mogen niet vermengd worden met een reststroom verontreinigde kunststoffen. Voor zover een dergelijke reststroom binnen de inrichting vrijkomt wordt deze afgevoerd naar een erkend vergunninghoudster.

3.3.2.4 Opslagduur en opslagvolumes

In het LAP zijn ten aanzien van de maximale bewaartermijn van afvalstoffen nadere richtlijnen opgenomen. Naast deze uitgangspunten uit het LAP, is ook de fysieke situatie in de inrichting, zoals o.a. de totale opslagcapaciteit, de jaarlijkse doorzet van afvalstoffen en de aard van de stoffen maatgevend voor de maximale bewaartermijn.

Op basis van de gegevens in de vergunningsaanvraag is sprake van een reguliere doorzet van te accepteren afvalstromen. Vanwege het feit dat er regulier afval of afvalproducten worden afgevoerd die nuttig worden toegepast, is een opslagtermijn van maximaal drie jaar voor alle te accepteren afvalstromen acceptabel. Een daartoe strekkend voorschrift is aan de vergunning verbonden (voorschrift 2.5).

3.3.2.5 Secundaire Bouwstoffen

In de aanvraag is sprake van de bewerking van secundaire bouwstoffen. Voor deze

bouwstoffen geldt het besluit Bodemkwaliteit en de daarbij behorende Regeling bodemkwaliteit als toetsingskader. Het besluit Bodemkwaliteit is op 1 januari 2008 in werking getreden voor alle toepassingen van grond en baggerspecie in oppervlaktewateren. Voor toepassingen van deze bouwstoffen op land is het besluit op 1 juli 2008 in werking getreden.

In het kader van dit besluit en de daarbij behorende regeling wordt onderscheid gemaakt tussen een drietal categorieën bouwstoffen:

- vormgegeven bouwstoffen;
- niet vormgegeven bouwstoffen zonder isolatie-, beheers- en controle (IBC) maatregelen;
- niet vormgegeven bouwstoffen met IBC maatregelen. (verder IBC Bouwstoffen).

Het merendeel van de secundaire bouwstoffen kan op basis van het Besluit Bodemkwaliteit en de Regeling bodemkwaliteit direct worden toegepast. Deze (bewerkte) afvalstoffen moeten voldoen aan de samenstellingseisen zoals opgenomen in Bijlage A van de Regeling bodemkwaliteit. Opslag en bewerking van deze afvalstoffen is derhalve doelmatig.

De opslag en bewerking van afvalstoffen zijnde minerale bouwstoffen die niet voldoen aan de samenstellingseisen van bijlage A van de Regeling bodemkwaliteit zijn uitsluitend toepasbaar met IBC-maatregelen.

Sturingsvoorschrift

In het LAP is aangegeven dat een in een sectorplan beschreven minimumstandaard uit meerdere be- en verwerkingshandelingen kan bestaan. Het is niet noodzakelijk dat alle ingevolge de minimumstandaard vereiste handelingen binnen dezelfde inrichting worden uitgevoerd. Dat kan ook in verschillende inrichtingen plaatsvinden. Het LAP stelt dan evenwel als randvoorwaarde dat de betreffende afvalstof(fen) alle ingevolge de minimumstandaard vereiste handelingen(en) wel dienen te doorlopen. Daartoe dient dan aan de vergunning van het bedrijf dat een deelbewerking van de minimumstandaard heeft uitgevoerd een zogenaamd sturingsvoorschrift te worden verbonden. Op grond daarvan dient de afgifte van de deels bewerkte afvalstof plaats te vinden aan een vergunninghouder die de volgende deelbewerking van de minimumstandaard zal uitvoeren.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting voor een aantal afvalstromen slechts een deel van de in het sectorplan (nr. 1) beschreven minimumstandaard wordt uitgevoerd. Daarom hebben wij een sturingsvoorschrift opgenomen, inhoudende dat het restafval dient te worden afgegeven aan een vergunninghouder die ervoor zorgt dat het afval conform de minimumstandaard wordt verwerkt of verwijderd.

Gelet op het bovenstaande zijn wij van mening dat de aangevraagde activiteiten in overeenstemming zijn met het geldende afvalbeheersplan en daarmee bijdragen aan een doelmatig beheer van afvalstoffen.

3.3.3. De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) is op 1 januari 2002 in alle Europese lidstaten geïmplementeerd. In Nederland is hiertoe de Regeling Europese afvalstoffenlijst opgesteld die het Besluit Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (BAGA) en de Nederlandse afvalstoffencodelijst

vervangt. Verder zijn ook de Regeling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAGA) en de Regeling Aanvulling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAAGA) komen te vervallen.

De Regeling Europese afvalstoffenlijst is per 8 mei 2002 in werking getreden onder gelijktijdige intrekking van het BAGA, RAGA en het RAAGA. Per 8 mei 2002 is het in Nederland bij uitsluiting de Eural die het onderscheid tussen gevaarlijk en niet gevaarlijk afval bepaalt.

De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers. De eerste twee cijfers verwijzen naar een proces zoals dit per hoofdstuk is aangegeven. De volgende cijfers betreffen de te onderscheiden afvalstoffen. Per afvalstof wordt (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of als niet-gevaarlijk is ingedeeld. De afvalstoffen behorende tot afvalstoffencodes met een * zijn per definitie gevaarlijk. De "c" (complementair) in de afvalstoffencode impliceert dat de afvalstof eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dient te worden, alvorens het predikaat gevaarlijk of niet-gevaarlijk op de afvalstof kan worden geplakt. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe.

Op basis van de aanvraag betreffen de binnen de inrichting te accepteren en te verwerken afvalstoffen de volgende afvalstoffen (Indeling overeenkomstig de hoofdstukken van de Eural):

Euralcode	Omschrijving	Sectorplan	Opmerking
03 01 01	schors- en kurkafval	2	
03 01 04 c *	zaagsel, schaafsel, spaanders, hout, spaanplaat en finer die gevaarlijke stoffen bevatten	2	
03 01 05 c	niet onder 03 01 04 vallend zaagsel, schaafsel, spaanders, hout, spaanplaat en finer van afval van de houtverwerking en de productie van panelen en meubelen	2	
12 02 04	onbekende euralcode		verwijderd
15 01 01	papieren en kartonnen verpakking van verpakking (inclusief gescheiden ingezameld stedelijk verpakkingsafval)	18	
15 01 02	Kunststof verpakking	1,3	
15 01 03	houten verpakking	1,3,14	
17 01 01	Beton van bouw- en sloopafval	13	
17 01 02	Stenen van bouw- en sloopafval	13	
17 01 03	Tegels en keramische producten van bouw- en sloopafval	13	
17 01 07 c	niet onder 17 01 06 vallende mengsels van beton, stenen, tegels of keramische producten van bouw- en sloopafval	13	
17 02 01 c	Hout van bouw- en sloopafval	13	
17 02 02 c	Glas van bouw- en sloopafval	13, 14	
17 02 03 c	kunststof van bouw- en sloopafval	13, 19	
17 02 04 c *	glas, kunststof en hout die gevaarlijke stoffen bevatten of daarmee verontreinigd zijn	2, 13	
17 03 02 c	niet onder 17 03 01 vallende bitumineuze mengsels van bouw- en sloopafval	13	
17 04 01 c	koper, brons en messing	13	
17 04 02 c	aluminium	13	
17 04 03 c	lood	13	
17 04 04 c	zink	13	
17 04 05 c	ijzer en staal	13	
17 04 06 c	tin	13	
17 04 07 c	gemengde metalen	13, 21	
17 04 11 c	niet onder 17 04 10 vallende kabels	13	

17 05 04 c	niet onder 17 05 03 vallende grond en stenen	n.v.t.	
17 06 04	niet onder 17 06 01 en 17 06 03 vallend isolatiemateriaal	13	
17 06 05 *	asbesthoudend bouwmaterialen	13	geweigerd
17 08 02 c	niet onder 17 08 01 vallend gipshoudend bouw materiaal	13	
17 09 03 c *	overig bouw- en sloopafval (inclusief gemengd afval) dat gevaarlijke stoffen bevat	13	
17 09 04 c	niet onder 17 09 01, 17 09 02 en 17 09 03 vallend gemengd bouw- en sloopafval	13	
19 12 01	Papier en karton van afval van installaties voor afvalbeheer, off-site waterzuiveringsinstallaties en de bereiding van voor menselijke consumptie bestemd water en water voor industrieel gebruik	1,3	
19 12 02	Ferrometalen van afval van installaties voor afvalbeheer (....)	21	
19 12 03	non-ferrometalen van afval van installaties voor afvalbeheer (....)	21	
19 12 04	kunststoffen en rubber van afval van installaties voor afvalbeheer (....)	19	
19 12 05	glas van afval van installaties voor afvalbeheer (....)	1,3,14	
19 12 06 * c	hout dat gevaarlijke stoffen bevat van afval van installaties voor afvalbeheer (....)	1,3	
19 12 07 c	niet onder 19 12 06 vallend hout van afval van installaties voor afvalbeheer (....)	1,3	
19 12 12 c	overig, niet onder 19 12 11 vallend afval (inclusief mengsels van materialen) van mechanische afvalverwerking	2	
20 01 01	papier en karton van stedelijk afval (huishoudelijk afval en soortgelijk bedrijfsafval, industrieel afval en afval van instellingen) inclusief gescheiden ingezamelde fracties	1,3	
20 01 02	Glas van stedelijk afval (....)	1,3,14	
20 01 37 * c	hout dat gevaarlijke stoffen bevat van stedelijk afval (....)	1,3	
20 01 38 c	niet onder 20 01 37 vallend hout van stedelijk afval (....)	1,3	
20 01 39	kunststoffen van stedelijk afval (....)	19	
20 02 01	biologisch afbreekbaar afval	1, 2	
20 02 02	grond en stenen van stedelijk afval (....)	n.v.t.	
20 03 01	gemengd stedelijk afval, voorzover afkomstig van bedrijven (Gemengd stedelijk afval afkomstig van particuliere huishoudens mag niet worden ingenomen).	1,3	niet afkomstig van particulieren
20 03 07	grofvuil, niet zijnde grof huishoudelijk afval, bestaande uit soortgelijk bedrijfsafval, industrieel afval en afval van instellingen, inclusief gescheiden ingezamelde fracties afkomstig van inname- en overslagbedrijven.	1,3	niet afkomstig van particulieren
20 03 99	niet elders genoemd stedelijk afval	1,3	Geweigerd

3.3.4. Acceptatie en opslag en / of verwerking

In het LAP is aangegeven dat een afvalverwerkend bedrijf over een adequaat acceptatie en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) dient te beschikken. In het A&V-beleid dient te zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvindt. Het A&V-beleid is van toepassing op alle bedrijven die afval accepteren. In het LAP is aangegeven dat de procedures gebaseerd dienen te zijn op de richtlijnen uit het rapport "De verwerking verantwoord", maar dat per specifieke situatie maatwerk moet worden geleverd.

De uitgangspunten voor afgifte, ontvangst en verwerking van afvalstoffen zijn vastgelegd in hoofdstuk 10 van de Wm alsmede het Landelijk Afvalbeheersplan (LAP). Voor wat betreft de acceptatie en verwerking geldt het aan het LAP verbonden eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek van februari 2002 (verder :DVV) en de in bijlage VIII van dit eindrapport opgenomen "Richtlijn basis acceptatie en verwerkingsbeleid" als toetsingskader.

Het acceptatie- en verwerkingsbeleid van de inrichting (bijlage 11 van de aanvraag) is door ons getoetst aan de "Richtlijn basis acceptatie en verwerkingsbeleid". Daarbij is gebleken dat deze gelet op de aard van de afvalstoffen over het algemeen voldoet aan de eisen van de hierboven vermelde richtlijn. Op het punt van acceptatie van grond en lichtverontreinigde grond hebben wij om een aanvulling gevraagd voorschrift 2.10). In de vergunning zijn voorschriften opgenomen waarin verplicht gesteld is dat de acceptatie van afvalstoffen uitsluitend mag geschieden op basis van een adequate acceptatie- en verwerkingsprocedure.

3.3.5. Administratieve organisatie en interne controle

In het LAP is tevens aangegeven dat een bedrijf dat gevaarlijke afvalstoffen accepteert over een adequate administratieve organisatie en een interne controle (AO/IC) dient te beschikken. Onder administratieve organisatie wordt verstaan het complex van organisatorische maatregelen gericht op de informatieverzorging ten behoeve van het besturen en doen functioneren van een organisatie, alsmede voor het afleggen van verantwoordingen. Onder interne controle wordt verstaan het toetsen van resultaten aan normen door of namens de leiding ten behoeve van de leiding. Via de AO/IC dient een betrouwbare informatie naar het management en derden (vergunningverleners en toezichthouders) te zijn gewaarborgd. Met betrouwbaar wordt bedoeld een juiste, tijdige en volledige informatieverzorging die tevens controleerbaar is.

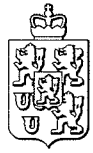
In het LAP is aangegeven dat de procedures gebaseerd dienen te zijn op de richtlijnen uit het rapport "De verwerking verantwoord", maar dat per specifieke situatie een oordeel dient te worden gevormd. Bij de aanvraag is geen beschrijving van het AO/IC gevoegd. Omdat geen AO/IC is opgenomen hebben wij in de voorschriften van deze vergunning dan ook voorgeschreven dat binnen drie maanden na het inwerkingtreden van de vergunning de hierboven aangegeven aanvullingen wijzigingen van het bij de aanvraag opgenomen AO/IC ter goedkeuring bij GS moet worden ingediend. (Voorschrift 2.10)

3.3.6. Besluit financiële zekerheidstelling milieubeheer (Besluit FZ)

Aangenomen motie Vietsch en Neppérus

Op 20 mei 2008 heeft de Minister van VROM een brief naar de Tweede kamer gestuurd over de met een kamermeerderheid aangenomen motie om het besluit FZ in te trekken. Op dinsdag 18 maart 2008 is de gewijzigde motie van de leden Vietsch en Neppérus door de Tweede kamer aangenomen. Met de gewijzigde motie wordt de regering verzocht om het besluit op te heffen. De Minister van VROM zal deze motie uit voeren door het Besluit in te trekken. Zij zal dit doen in een algemene maatregel van bestuur ter invoering van het Besluit Omgevingsrecht. Dit Besluit zal tegelijkertijd met de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van kracht worden.

Provincies en gemeenten worden per brief geïnformeerd over het intrekken van het Besluit. In deze brief wordt aangegeven op welke wijze omgegaan dient te worden met bestaande financiële zekerheidsverplichtingen in bestaande milieuvergunningen. Verder wordt in deze brief aangegeven dat het in de rede ligt dat het bevoegd gezag in nog te verlenen vergunningen geen nieuwe zekerheidsverplichtingen opneemt. In deze lijn achten wij het niet meer opportuun om een zekerheid van aanvraagster te verlangen.

3.4. Afvalwaterlozingen

Binnen de inrichting ontstaan de volgende afvalwaterstromen:

- Bedrijfsafvalwater zijnde verontreinigd hemelwater afkomstig van verhard oppervlak.
- Bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard.
- Niet verontreinigd hemelwater.

Bedrijfsafvalwater zijnde verontreinigd hemelwater:

Binnen de inrichting ontstaat verontreinigd hemelwater. Het betreft hemelwater dat in aanraking komt met opslagen (afval) stoffen die mogelijk tot bodem- en waterverontreiniging zouden kunnen leiden. Voorts is ook een wasplaats voor motorvoertuigen aanwezig. Dit afvalwater wordt via een olie/water/slibafscheider op een bezinkbassin geloosd.

Lozing van huishoudelijk afvalwater:

Op grond van de instructieregeling moeten, indien een Wvo-vergunning is vereist of algemene voorschriften krachtens de Wvo gelden, voorschriften worden opgenomen die gericht zijn op de bescherming van het openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur. Verder moeten voorschriften opgenomen worden, die bepalen dat het afvalwater van dien aard moet zijn dat de kwaliteit van het riolslib er niet door wordt aangetast zodat de verwerking van dit slib niet wordt belemmerd. De genoemde voorschriften zijn in deze beschikking opgenomen.

Ten behoeve van een effectieve handhaving zijn in deze beschikking de bovengenoemde voorschriften aangevuld met een aantal voorschriften met betrekking tot de aanwezigheid van een controleput en, ter bescherming van het openbaar riool, parameters die bepalend zijn voor de corrosieve eigenschappen van het afvalwater.

Lozingen van niet verontreinigd hemelwater op de bodem/oppervlaktewater

Binnen de inrichting ontstaat niet verontreinigd hemelwater (van daken, terreindelen waarop geen bodembedreigende activiteiten plaatsvinden). Dit afvalwater wordt op de bodem/oppervlaktewater geloosd. Hiervoor hoeven geen nadere eisen of voorschriften in de vergunning te worden opgenomen.

Lozing van verontreinigd afvalwater op de bodem

Binnen de inrichting wordt afvalwater op de bodem geloosd. Het betreft afvalwater afkomstig van een bodembeschermende voorziening (c.q. het terrein waar afvalstoffen worden opgeslagen en motorvoertuigen worden gestald alsmede gewassen). Een dergelijke lozing valt onder de werkingssfeer van het Lozingenbesluit Bodembescherming (LBB). Een dergelijke lozing is alleen toegestaan indien hiervoor een ontheffing verleend is als bedoeld in artikel 5a van het LBB. In paragraaf 3.5.4 is dit nader uitgewerkt.

3.5. Bodem

3.5.1. Onderzoek nulsituatie van de bodem

In het kader van de Wet milieubeheervergunning dient de kwaliteit van de bodem van de inrichting te worden vastgelegd. Het doel van het bepalen van deze zogenaamde nulsituatie is het referentieniveau van de feitelijke bodemkwaliteit (grond en grondwater) vast te leggen. Daarmee wordt een toetsingsgrondslag verkregen met het oog op toekomstige bodemverontreiniging. Ook bij een verwaarloosbaar bodemrisico is het verkrijgen van zo'n toetsingsgrondslag noodzakelijk om – middels een eindsituatiebodemonderzoek – te kunnen bepalen of er een bodemverontreiniging is opgetreden, ondanks de getroffen bodembeschermende voorzieningen en maatregelen.

De bodemnulsituatie is nog niet eerder vastgelegd. Bij de aanvraag is een bodemonderzoeksrapport gevoegd met kenmerk: Milon, Projectnummer 28399 d.d. 30 juli 2008 dat de huidige bodemsituatie beschrijft. Het rapport beschrijft een vijftal deellocaties.

Deellocatie I: was-/tankplaats

De grond is op drie plaatsen bemonsterd en hiervan is een mengmonster onderzocht. Voorts is er een peilbuis geplaatst en is het grondwater daaruit bemonsterd en geanalyseerd. In het onderzochte bodemonster is geen minerale olie aangetoond. In het onderzochte grondwater is geen minerale olie of BTEX aangetoond.

Deellocatie II: Olie-/benzineafscheider

Er zijn in de ondergrond op deze locatie licht verhoogde concentraties nikkel en minerale olie aangetroffen. In het grondwater zijn licht verhoogde concentraties zink, tetrachlooretheen, 1.1.1-trichloorethaan en 1.1.2-trichloorethaan aangetroffen.

Deellocatie III: Opslag smeermiddelen, KGA en werkplaats

In de grond is een licht verhoogde concentratie minerale olie aangetroffen. In het grondwater zijn licht verhoogde concentraties zink en 1.1.-trichloorethaan aangetroffen.

Deellocatie IV: Sorteren en opslag afvalstoffen, BSA en containers

In de grond zijn licht verhoogde concentraties cadmium en zink aangetroffen. In het grondwater zijn licht verhoogde concentraties zink, tetrachlooretheen en 1.1.1-trichloorethaan aangetroffen.

Deellocatie V: Opslag beton-, meng- en puingranulaat

In de grond zijn licht verhoogde concentraties nikkel, lood en zink aangetroffen. In het grondwater zijn licht verhoogde concentraties zink en 1.1.1-trichloorethaan aangetroffen.

Het bodemnulsituatie onderzoek heeft geleid tot een goed beeld van de bodemkwaliteit ter plaatse van de vijf onderzochte deellocaties. De aangetroffen concentraties geven geen aanleiding tot een vervolgonderzoek. De nulsituatie van de bodem is hiermee voldoende vastgelegd.

3.5.2. Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Het preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten. Uitgangspunt van dit beleid is dat de bodemrisico's van bedrijfsmatige activiteiten door doelmatige maatregelen en voorzieningen tot een verwaarloosbaar risico beperkt moeten worden (bodemrisicocategorie A). Alleen in

bepaalde omstandigheden en onder bepaalde voorwaarden kan worden volstaan met een aanvaardbaar bodemrisico (bodemrisicocategorie A*).

In de NRB is een systematiek opgenomen waarmee het bodemrisico van de bedrijfsactiviteiten kan worden beoordeeld. Het bodemrisico is daarbij afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen en de getroffen maatregelen. Combinaties van voorzieningen en maatregelen die leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico – representeren de Best Beschikbare Technieken (BBT).

De NRB kent verschillende typen opvangvoorzieningen waarmee de bescherming van de bodem wordt aangegeven. De verschillende voorzieningen zijn respectievelijk vloeistofdichte voorzieningen met PBV-Verklaring, vloeistofdichte voorzieningen, vloeistofkerende voorzieningen, lekbakken en bedrijfsrioleringen. Bovendien kunnen ook door het bedrijf genomen beheersmaatregelen bijdragen aan het verlagen van het risico van het ontstaan van een bodemverontreiniging. In de NRB genoemde beheersmaatregelen zijn respectievelijk reparatie en onderhoud, toezicht en inspectie en incidentenmanagement.

De in potentie bodembedreigende, aangevraagde activiteiten zijn getoetst aan de systematiek van de NRB. De potentieel bodembedreigende activiteiten betreffen:

- De opslag van afvalstoffen op het terrein van de inrichting.
- Het aanwezig zijn van een opslagtank voor minerale oliën.
- Een opslagkast voor de opslag van gevaarlijke stoffen.
- Het stallen van zware motorvoertuigen (hijskranen en dergelijke).
- De bedrijfsriolering.
- De plaats voor het aftanken van eigen motorvoertuigen.
- De wasplaats.
- De werkplaats.

Wij hebben het bij de aanvraag gevoegde bodemrisicodocument beoordeeld en stemmen in met de opzet, de uitgangspunten en de resultaten. Uit het document blijkt, dat niet voor alle bodembedreigende locaties het verwaarloosbaar bodemrisico wordt behaald. Het bedrijf zal daarom binnen een door ons gestelde termijn alsnog voor de betreffende locaties een verwaarloosbaar bodemrisico dienen te realiseren.

Ter plaatse van de werkplaats klein onderhoud dienen nog vloeistofdichte voorzieningen te worden aangelegd. Binnen zes maanden na het inwerkingtreden van deze beschikking dient de vloeistofdichte vloer te zijn gerealiseerd. Bij het stellen van de voorschriften hebben wij met het bovenstaande rekening gehouden.

Met het oog op het voorkomen van bodemverontreiniging kan een dubbelwandige tank voorzien van een lekdetectie worden toegepast. Echter met het oog op het grote risico van ongehinderde uitstroming bij brand moet een tank met een inhoud van meer dan 10.000 liter toch in een opvangbak worden geplaatst. Indien door hun situering meerdere tanks gelijktijdig bij een brand kunnen worden betrokken, dan moeten deze in een opvangbak zijn geplaatst indien de gezamenlijke tankinhoud meer dan 10.000 liter bedraagt. Met het oog hierop dienen de opslagtanks voor rode en witte diesel (elk 10.000 l) in een vloeistofdichte lekbak te worden geplaatst.

3.5.3. Beëindiging activiteiten

Om te kunnen controleren of de bedrijfsactiviteiten tot bodemverontreiniging hebben geleid dient na beëindiging van de activiteiten de bodem van de inrichting opnieuw te worden onderzocht. Mogelijke bodemverontreinigingen kunnen dan worden verwijderd. Hiertoe zullen voorschriften in de vergunning worden opgenomen. Deze voorschriften blijven gelden tot 1 jaar nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren. Een periodiek herhalingsonderzoek wordt derhalve niet nodig geacht.

3.5.4. Lozingenbesluit Bodembescherming

Het Lozingenbesluit Bodembescherming (Staatsblad 649, 8 december 1997) is van toepassing op lozing van vloeistoffen op of in de bodem. Ten aanzien van een lozing in de bodem binnen een inrichting waarvoor een vergunning als bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer is vereist, kan het bestuursorgaan dat bevoegd is een vergunning krachtens de Wet milieubeheer te verlenen, bij die vergunning bepalen dat, in afwijking van het verbod, bedoeld in artikel 25, eerste lid, van het LBB een lozing in de bodem is toegestaan in gevallen als bedoeld in artikel 25, tweede lid, onder a en b, voor een door hem vast te stellen termijn van ten hoogste vier jaar. Hierbij dient te worden aangetoond dat:

- a. een aansluiting op de riolering of een andere wijze van afvoer van de vloeistof niet mogelijk is en
- b. in de overige vloeistoffen geen stoffen voorkomen als bedoeld in de bij het LBB behorende bijlage III, of deze stoffen daarin voorkomen met een - wat betreft de stoffen van lijst I zodanig geringe toxiciteit, persistentie en (bio)accumulatie, of - wat betreft de stoffen van lijst II - zodanig geringe schadelijke werking dat ook op de lange termijn geen gevaar voor verontreiniging van de bodem bestaat.

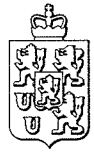
Het bevoegd gezag kan een bedrijfsmatige lozing in de bodem alleen toestaan, als andere verwijderingsopties niet mogelijk zijn en er als gevolg van de lozing geen gevaar bestaat op bodemverontreiniging op de lange termijn. De afstand tot de riolering is in dit geval niet van belang.

Aan een ontheffing als bedoeld in de artikelen 24 en 25 van het LBB worden ten minste voorschriften verbonden met betrekking tot:

- a. de wijze waarop en de frequentie waarmee onderzoek moet worden verricht naar de samenstelling van de vloeistof die in de bodem wordt geloosd en naar de hoedanigheden van de bodem ter plaatse,
- b. de samenstelling en de hoeveelheid van de vloeistof die in de bodem wordt geloosd,
- c. de wijze waarop de lozing in de bodem plaats moet vinden en
- d. voor zover het geen lozing in de bodem van koelwater betreft, de wijze van definitieve beëindiging van de lozing in de bodem.

Bij een aanvraag om een ontheffing worden de gegevens verstrekt die in de bij het LBB behorende bijlage I zijn aangegeven.

In de aanvraag is niet expliciet een aanvraag voor bodemlozing gedaan voor hemelwater afkomstig van de vloeistofdichte voorziening waar vrachtauto's worden gestald en afvalstoffen worden opgeslagen. In bijlage 9 van de aanvraag is wel een beschrijving gegeven van het te lozen (verontreinigd)hemelwater op de bodem. Daar is voorzien in een bergings- en infiltratiebassin van ca. 265 tot 396 m³ welk wordt gerealiseerd aan de ingangszijde van het terrein. Alvorens het hemelwater wordt geloosd op dit bassin wordt eerst een slibvanger en olieafscheider gepasseerd. Het huishoudelijk afvalwater afkomstig van de kantoren wordt op de ter plaatse aanwezige riolering geloosd.

Wij achten de beschreven lozing van verontreinigd hemelwater op de bodem milieuhygiënisch niet aanvaardbaar. Indien de capaciteit van de riolering ter plaatse onvoldoende is om grotere hoeveelheden hemelwater voldoende snel te kunnen verwerken, dan kunnen de aangevraagde infiltratiebassins beter gebruikt worden als bufferbassins door deze vloeiendicht uit te voeren en middels een pompsysteem het hemelwater gedoseerd op de riolering te lozen. Hierbij zou kunnen worden gedacht aan een pomp met een capaciteit van ca. 4 liter per seconde. Dit is in de voorschrift 4.5 opgenomen.

3.6. Energie

De beoordeling van de efficiëntie van het energieverbruik binnen de inrichting vindt plaats op basis van de "Circulaire energie in de milieuvergunning" (uitgegeven door het Ministerie van VROM en het Ministerie van Economische Zaken van oktober 1999). Volgens deze circulaire behoeft geen speciale beoordeling van het energieverbruik plaats te vinden indien jaarlijks minder dan 50.000 kWh aan elektriciteit of 25.000 m³ aan aardgas (of aardgasequivalenten) wordt verbruikt.

In de aanvraag wordt echter geen nader inzicht gegeven in eventuele mogelijkheden tot energiebesparingsmaatregelen. Om dit inzicht alsnog te verkrijgen zal in de vergunning een energiebesparingsonderzoek worden voorgeschreven.

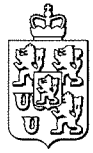
Het treffen van eventuele haalbare maatregelen is niet direct in de vergunning doorvertaald. Wij gaan er namelijk van uit dat eventuele energiebesparende maatregelen financieel dermate aantrekkelijk zijn dat deze op eigen initiatief zullen worden doorgevoerd. Indien echter blijkt dat een dergelijke maatregel niet vrijwillig wordt doorgevoerd zullen wij de vergunning op dit punt ambtshalve aanpassen.

3.7. Externe veiligheid en brandveiligheid

3.7.1. Brandveiligheid van Wm-inrichtingen

Overeenkomstig artikel 5.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) en bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS van februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607) acht ons college het wenselijk dat door de vergunninghouder een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld en dat dit vervolgens door de brandweer wordt goedgekeurd. Dit brandveiligheidsrapport moet vóór vergunningverlening inzicht geven in (brand)risico's en de te nemen maatregelen om deze tot een minimum te beperken. Ook dient inzicht gegeven te worden in repressieve maatregelen (blusmiddelen en -voorzieningen) om de gevolgen voor het milieu zo beperkt als mogelijk te houden en bij de bron te kunnen bestrijden.

In bijlage 8 van de vergunningsaanvraag is een door Schoonderbeek en Partners Advies BV geschreven brandveiligheidsrapport gevoegd. Het rapport bevat geen goedkeuringsstempel van de plaatselijke of regionale brandweer. Ondanks het ontbreken van de goedkeuring door de plaatselijke brandweer vinden wij de verstrekte informatie in het in bijlage 8 gevoegd brandveiligheidsrapport voldoende om, met het verbinden van voorschriften aan de buitenopslagen, een voldoende brandveilige situatie op het buitenterrein te waarborgen. De goedkeuring kan derhalve achteraf alsnog geschieden. Hiertoe is een voorschrift in de vergunning opgenomen (voorschrift 7.10).

Opgemerkt dient te worden dat de vereiste brandcompartimentering en brandwerendheid van de gebouwen, met name de brandwerende scheiding naar derden, gereguleerd worden door het Bouwbesluit 2003 en de gemeentelijke Bouwverordening. In de milieuvergunning kunnen hieraan geen eisen worden gesteld.

Een brand in een grootschalige opslag van hout-, papier- of kunststofafval houdt verlies van grondstoffen in en zal een enorme verspreiding van fijne roetdeeltjes en ander giftige rookbestanddelen tot gevolg hebben. Milieuverontreiniging buiten de inrichting ontstaat door bijvoorbeeld verontreinigd bluswater en depositie van met de rookpluim meegevoerde stoffen. Afhankelijk van de locatie van de opslag en de omvang van de brand kunnen warmtestralings-effecten wellicht zelfs tot buiten het bedrijfsterrein reiken. In dat geval is de externe veiligheid in het geding. Dit betekent dat eventuele voorwaarden in de milieuvergunning zich met name moeten richten op preventie en de beheersbaarheid van brand. Voor deze vergunning is aansluiting gezocht bij het AVIV-rapport "Brandbeheersing bij opslag van afvalhout" van april 1998 (project 97111) dat mutatis mutandis ook toepasbaar is voor geperste kunststof balen of papier. Hierbij is in het rapport het scenario gevolgd van brand in compact gestapeld hout waarbij de afbrandsnelheid gering is en de vlammen relatief laag blijven. Kunststofbalen zijn, eenmaal vlam gevat, moeilijk te blussen. Tevens dient rekening te worden gehouden met het smelten van kunststof waardoor de brand zich over een groot oppervlak kan verspreiden.

De voorwaarden in de milieuvergunning zullen zich primair dienen te richten op de preventie en de beheersbaarheid van brand. De belangrijkste vereisten betreffen de compartimentering, de maximale toegestane opslag per compartiment, de afstanden tussen opslagen onderling en ten opzichte van gebouwen en de terreingrens alsmede de ter plaatse beschikbare brandbestrijdingsmiddelen. Compartimentering stelt een maximum aan de hoeveelheid energie en vermogen die bij een brand vrijkomen en die moeten worden beheerst. Bovendien stelt compartimentering een grens aan materiaalverlies en het vrijkomen van schadelijke en milieugevaarlijke stoffen door brand. Beperking van warmtestraling door afstand of afscherming voorkomt en/of beperkt de schade aan buuropslagen en buurpercelen.

Het AVIV rapport gaat voor compact gestapeld materiaal uit van een maximale compartimentsoppervlakte van 1000 m². Door toepassing van keerwanden die tenminste 0,5 m boven de maximale hoogte van de opslag uitsteken, mogen compartimenten worden gegroepeerd tot maximaal 2500 m². De keerwanden tussen de brandcompartimenten dienen een weerstand tegen branddoorslag te hebben van 4 uur.

Voor de aan te houden afstanden tot gebouwen, andere opslagcompartimenten en de terreingrens gaat het AVIV rapport uit van de volgende criteria:

- voor de afstanden tot andere opslagcompartimenten geldt een maximale warmtestralingsintensiteit van 15 kW/m² dan wel de afstand tot waarop direct vlamcontact mogelijk is;
- voor de afstand tot naburige gebouwen en de terreingrens wordt in het AVIV rapport voorgesteld uit te gaan van een criterium van 10 kW/m². De minimale afstand tussen opslag, terreingrens en objecten dient te allen tijde 6 meter te bedragen.

De eis van de maximale warmtestralingsintensiteit van 10 kW/m² op de perceelsgrens komt ons in de onderhavige situatie als streng voor; er zijn immers geen kwetsbare objecten in de onmiddellijke nabijheid van de inrichting waarbij er geen belemmeringen zijn om te vluchten bij een eventuele brand in de opslag van Baetsen of is er een grote kans op brandoverslag naar derden. Ook het Activiteitenbesluit noemt in artikel 6.38 lid 3 een grenswaarde van 15 kW/m². Voor deze vergunning gaan wij derhalve uit van de genoemde warmtestralingsintensiteit van 15 kW/m².

Het genoemd brandveiligheidsrapport is opgesteld in verband met de opslagen van brandbare afvalstoffen (A/B-hout en BSA) op het terrein. De risicobepaling van de aangevraagde opslagen in dit rapport is gebaseerd op de door VROM gepubliceerde "Bepalingsmethode warmtestralingsbelasting opslag van hout". Op grond van het rapport kan geconcludeerd worden dat de warmtestralingsbelasting op gebouwen minder dan 15 kW/m² bedraagt.

Aan deze vergunning zijn voorschriften verbonden aan de buitenopslagen van brandbare stoffen.

3.8. Geluid

3.8.1. Algemeen

De bedrijfsactiviteiten van de onderhavige inrichting hebben tot gevolg dat geluid wordt geproduceerd. Deze geluidsemissie wordt vooral bepaald door voertuigbewegingen op het terrein, handling van (afval)stoffen en het incidentele gebruik van een puinbreker. De activiteiten van het bedrijf vinden hoofdzakelijk tussen 06.00 en 19.00 uur plaats. Het bedrijfsonderdeel Hijstrans is 7 dagen per week en 24 uur per dag geopend. Als incidentele bedrijfssituatie wordt het breken van bouw- en sloopafval aangevraagd voor maximaal 12 dagen per jaar gedurende 24 uur per dag.

De dagperiode loopt van 07.00 uur tot 19.00 uur, de avondperiode van 19.00 tot 23.00 uur en de nachtperiode van 23.00 tot 07.00 uur.

De door deze inrichting veroorzaakte geluidsbelasting in de omgeving is in kaart gebracht in een akoestisch rapport van Schoonderbeek en Partners Advies BV, kenmerk 07.309.R01 van 20 december 2007. Het rapport is opgesteld conform de Handleiding Meten en Rekenen industrielawaai 1999 (HMRI 1999).

Het geluid wordt beoordeeld op basis van de representatieve bedrijfssituatie. Dit is de toestand waarbij de inrichting volledig gebruik maakt van de volledige capaciteit in de betreffende beoordelingsperiode. Beoordeeld worden de geluidsbelasting, de maximale geluidsniveaus en de indirecte hinder als gevolg van het in werking zijn van de inrichting.

3.8.2. Normstelling langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,rLT}$)

Als toetsingskader voor de geluidvoorschriften geldt de Wet geluidhinder en het Besluit geluidhinder. De inrichting betreft een op te richten bedrijf. Het bedrijf is gelegen op het gezoneerde industrieterrein De Loop in Echt. De gemeente Echt-Susteren beheert de geluidszone rondom dit industrieterrein.

Bij het besluit op de aanvraag nemen wij in ieder geval in acht de geldende grenswaarden voor gezoneerde industrieterreinen zoals bedoeld in de Wet geluidhinder. Voor gezoneerde industrieterreinen geldt als uitgangspunt dat de etmaalwaarde van het equivalent geluidsniveau vanwege het gehele industrieterrein op de zone niet meer mag bedragen dan 50 dB(A) etmaalwaarde. Voor woningen

gelegen binnen de zone van het industrieterrein zijn zogenoemde hogere waarden vastgesteld die eveneens door ons in acht moeten worden genomen.

Wij hebben aan de vergunning een voorschrift verbonden, waarin grenswaarden zijn gesteld op beoordelingspunten uit het akoestisch rapport. De geluidimmissie voor de dag-, avond- en nachtperiode ter plaatse van deze punten is overeenkomstig de voor de aangevraagde activiteiten gewenste geluidsruimte.

Incidentele bedrijfssituatie

Aangevraagd wordt om maximaal 12 dagen per jaar, gedurende 24 uur per dag puin te breken met een mobiele puinbreekinstallatie die op het buitenterrein zal worden opgesteld. Activiteiten die maximaal 12 dagen per jaar plaatsvinden worden niet tot de representatieve bedrijfssituatie gerekend en worden derhalve niet beoordeeld in het kader van de Wet geluidhinder. Beoordeling dient in de onderhavige situatie plaats te vinden overeenkomstig de handreiking industrielawaai en vergunningverlening. Over een incidentele bedrijfssituatie merkt genoemde handreiking het volgende op:

12 dagen-criterium (niet-representatieve bedrijfssituaties)

Het is in de jurisprudentie inmiddels regelmatig geaccepteerd dat ontheffing kan worden verleend om maximaal 12 maal per jaar (uitgangspunt is dat het per keer steeds gaat om één, aaneengesloten, periode van maximaal een etmaal) activiteiten uit te voeren die meer geluid veroorzaken dan de geluidgrenzen voor de RBS uit de vergunning. Het gaat dan om bijzondere activiteiten (incidentele bedrijfssituaties), welke niet worden gerekend tot de RBS. Dat wil niet zeggen dat daaraan geen limiet gesteld kan worden: jurisprudentie en ALARA-beginsel vereisen dat in deze gevallen wordt nagegaan in hoeverre de hinder kan worden beperkt. Dat kan bijvoorbeeld door minder dan 12 ontheffingen te verlenen, maximale geluidgrenzen op te leggen of de duur van de ontheffing te beperken. Daarop aansluitend zij opgemerkt dat de ontheffing tot maximaal 12 activiteiten geen recht is: het bevoegd gezag zal steeds een afweging van belangen moeten maken, mede in relatie tot de hiervoor beschreven regelmatige afwijkingen van de representatieve bedrijfssituatie, cumulerende effecten en dergelijke. Het is daarom gewenst dat genoemde (verzoeken om) toepassing van het "12 dagencriterium" reeds bij de aanvraag worden omschreven, zodat ook derden zich daarover kunnen uitspreken.

Ook voor de incidentele bedrijfssituaties geldt dat ingeval er sprake is van inrichtingen op een gezoneerd industrieterrein, deze niet worden toegerekend aan de bijdrage van de individuele bedrijven op de geluidsbelasting van het gehele industrieterrein.

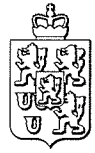
Rekening houdend met het bovenstaande schrijft genoemde handleiding in hoofdstuk 4 het volgende:

Bij de vergunningverlening kan voor het geluidsaspect daarom als volgt worden gehandeld:

Voor nieuwe inrichtingen:

bij de eerste toetsing worden de waarden van tabel 4 gehanteerd;

- overschrijding van deze richtwaarden kan toelaatbaar zijn op grond van een bestuurlijk afwegingsproces;*
- een belangrijke rol daarbij speelt het bestaande referentieniveau van het omgevingsgeluid;*
- als maximum niveau geldt de "etmaalwaarde" van 50 dB(A) op de gevel van de dichtstbijzijnde woningen of het referentieniveau van het omgevingsgeluid*

Voor *bestaande* inrichtingen kan overeenkomstig hoofdstuk 4 uit genoemde handreiking overschrijding van het referentieniveau van het omgevingsgeluid tot een maximum "etmaalwaarde" van 55 dB(A) in sommige gevallen toelaatbaar worden geacht op grond van een bestuurlijk afwegingsproces waarbij de geluidbestrijdingskosten een belangrijke rol dienen te spelen. Wanneer het bestaande (vergunde) niveau ten gevolge van de inrichting hoger is dan de "etmaalwaarde" van 55 dB(A), dient bij de opstelling van vergunningvoorschriften de laatstgenoemde waarde óf het referentieniveau van het omgevingsgeluid als maximum te worden gehanteerd.

Omdat het een oprichtingsvergunning betreft en overigens ook een nieuwe activiteit dient een grenswaarde van 50-45-40 dB(A) te worden gehanteerd (respectievelijk dag-, avond- en nacht grenswaarde).

3.8.3. Normstelling maximale geluidniveaus (L_{Amax})

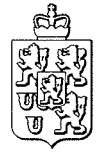
Maximale geluidniveaus bij (bedrijfs)woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen worden getoetst overeenkomstig de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening. Als *streefwaarde* bij woningen geldt het $L_{Ar,LT} + 10$ dB(A). Maximaal zijn 70 dB(A) in de dag-, 65 dB(A) in de avond- en 60 dB(A) in de nachtperiode vergunbaar.

3.8.4. Beoordeling Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$):

In het akoestisch onderzoek is de representatieve bedrijfssituatie beschouwd. In het akoestisch onderzoek is de bijdrage van de inrichting bepaald op de zonepunten en MTG-woningen (woningen waarvoor een maximaal toelaatbare geluidbelasting is vastgesteld).

Uit de rekenresultaten wordt geconcludeerd dat in de reguliere bedrijfssituatie de deelbijdrage van de inrichting op de zonepunten en/of op de binnen de geluidszone gelegen woning binnen de vastgestelde zonegrenswaarden past. Dit is bevestigd door de gemeente Echt-Susteren die als zonebeheerder genoemde grenswaarden bewaakt. De aangevraagde activiteiten in de representatieve bedrijfssituatie zijn derhalve vergunbaar. De berekende geluidsbelastingen uit het akoestisch rapport zijn als geluidgrenswaarden in de voorschriften opgenomen.

Voor de incidentele bedrijfssituatie moeten wij tot een andere conclusie komen. In het akoestisch rapport is berekend dat de geluidbelasting op de MTG-woningen maximaal 52 dB(A) in de dagperiode en 51 dB(A) in de avond en nachtperiode bedraagt. Er treedt derhalve een overschrijding op van 2, 6 en 11 dB(A) (d,a,n) van de maximaal toelaatbare waarde voor nieuwe bedrijfssituaties. Doordat de autosnelweg A2 op zeer korte afstand van de inrichting is gelegen en het een gezoneerd industrieterrein betreft kan, zonder daar verder onderzoek naar te doen, gesteld worden dat het referentieniveau van het omgevingsgeluid als hoog kan worden gekwalificeerd. Daardoor valt een overschrijding van 2 dB(A) in de dagperiode wel te rechtvaardigen. De overschrijding van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau in de avond- en nachtperiode ligt nog boven het maximaal toelaatbare niveau voor bestaande situaties. Omdat ook het referentieniveau van het omgevingsgeluid daalt in de avond- en nachtperiode, zal voor de MTG-woningen onmiskenbaar het geluid van de puinbreekinstallatie gaan domineren. Deze activiteit achten wij dan ook niet vergunbaar in de avond- en nachtperiode. Nog daargelaten dat bij dergelijk hoge

gevelbelastingen onderzoek zou moeten worden gedaan naar de geluidwering van de gevels van de woningen om het binnenniveau van 35 dB(A) te kunnen garanderen.

In de aanvulling op de aanvraag is een document gevoegd (07.309.B20080722) waarin onderzoek is gedaan naar mogelijke maatregelen aan de puinbreker teneinde de geluidbelasting te reduceren. Hieruit is gebleken dat er geen maatregelen als BBT kunnen worden gevonden die het geluidniveau in voldoende mate reduceren.

Gelet op het bovenstaande dienen wij het gebruik van de puinbreker in de avond- en nachtperiode te weigeren.

3.8.5. Beoordeling maximale geluidniveaus (L_{Amax})

Het maximaal geluidniveau (L_{Amax}) worden met name bepaald door het schrapen over de grond van de shovel en door de mobiele kraan. Ter plaatse van de woningen bedraagt het L_{Amax} ten hoogste 60 dB(A) in de dag en nachtperiode en 58 dB(A) in de avondperiode. De streefwaarde uit de circulaire industrielawaai ($L_{Aeq} + 10$ dB) wordt bij de woningen overschreden, aan de maximaal toelaatbare L_{Amax} wordt in de nachtperiode nog juist voldaan.

Deze maximale geluidsniveaus hebben wij in een voorschrift vastgelegd.

3.8.6. Indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting

Als toetsingskader voor het beoordelen van de geluidbelasting van woningen vanwege het wegverkeer van en naar de inrichting geldt de circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de wet milieubeheer', d.d. 29 februari 1996.

In deze circulaire is aangegeven dat toetsing van de geluidbelasting vanwege motorvoertuigen aan de zonegrens niet in overeenstemming is met artikel 1 van de Wet geluidhinder en derhalve niet zou moeten plaatsvinden. De in de genoemde circulaire aangegeven beoordelingswijze is echter wel van toepassing voor (bedrijfs)woningen die belast worden door bedrijven gelegen op het gezoneerd industrieterrein.

Op grond van deze circulaire dient de indirecte hinder te worden berekend conform de Standaardrekenmethode wegverkeerslawaai I of II. Indien deze niet mag worden toegepast, bijvoorbeeld ten gevolge van een te lage rijsnelheid, kan hiervoor in de plaats de Handleiding meten en rekenen industrielawaai worden gehanteerd. De voorkeursgrenswaarde voor de geluidsbelasting is 48 dB en de grenswaarde 63 dB. De voorkeursgrenswaarde mag alleen worden overschreden als in de geluidsgevoelige ruimten van woningen een geluidsbelasting van 33 dB gewaarborgd is.

Hierbij dient eerst nagegaan te worden of het verkeer van en naar de inrichting als akoestisch herkenbaar aangemerkt dient te worden. Hierbij volgt de provincie Limburg de systematiek overeenkomstig art. 99 uit de Wet geluidhinder. Dit komt er kort gezegd op neer dat indien het verschil tussen de geluidbelasting op de gevel van een woning mét en zonder verkeer van en naar de inrichting 2 dB(A) of meer is, er sprake is van akoestische herkenbaarheid. Praktisch betekent dit dat ten minste 30 % van het totale verkeer

bestemd moet zijn voor de onderhavige inrichting wil er sprake kunnen zijn van akoestische herkenbaarheid.

Het verkeer verlaat de inrichting via de Oude Lakerweg om daarna richting de toe- en afrit naar de autosnelweg A2 te rijden. Hierbij worden geen woningen gepasseerd. Het verkeer mengt zich hierna met het verkeer van en naar de A2 en het verkeer richting Echt of richting Ohé en Laak. Gesteld kan worden dat als de eerste woning wordt gepasseerd het verkeer van en naar Baetsen veel minder dan 30% van de verkeersintensiteit uitmaakt die de geluidbelasting ten gevolge van wegverkeer op de woning bepalen. Het verkeer van Baetsen is derhalve niet als akoestisch herkenbaar aan te merken, waardoor verdere toetsing aan indirecte hinder achterwege kan blijven.

3.8.7. Conclusie

Ten aanzien van de geluidsbelasting, maximale geluidsniveaus en indirecte hinder is de situatie in de aangevraagde representatieve bedrijfssituatie milieuhygiënisch aanvaardbaar.

De aangevraagde incidentele bedrijfssituatie voldoet in geen van de drie perioden van de dag aan de hoogst toelaatbare geluidbelasting voor nieuwe situaties. In de dagperiode achten wij het breken van puin wel toelaatbaar gelet op het hoge referentieniveau en de geluidbelasting die optreedt bij de woningen op het industrieterrein. Het breken van puin in de avond- en nachtperiode vinden wij niet toelaatbaar.

Wij hebben aan de vergunning voorschriften verbonden, waarin grenswaarden zijn gesteld op beoordelingspunten bij woningen van derden en op de zonegrens. De geluidsbelasting op deze punten is overeenkomstig de bij de aangevraagde activiteiten gewenste geluidsruijme.

Binnen de inrichting zijn en worden maatregelen en voorzieningen getroffen ter beperking van de geluidsproductie. Bij het opstellen van de voorschriften hebben wij rekening gehouden met die maatregelen en voorzieningen.

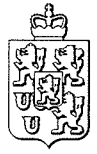
3.9. Lucht

3.9.1. Wet Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit (Wlk) in werking getreden. Samen met de in werkingtreding van de Wlk is onder meer een Bijlage 2 aan de Wm toegevoegd. In deze bijlage zijn de grenswaarden opgenomen die voorheen in het Blk 2005 waren vastgelegd. Daarnaast zijn gelijktijdig met de Wlk de volgende regelingen in werking getreden:

- de algemene maatregel van bestuur "Niet in betekenende mate bijdragen" (Besluit NIBM);
- de ministeriële regeling "Niet in betekenende mate" (regeling NIBM);
- de ministeriële regeling "Beoordeling luchtkwaliteit 2007";
- de ministeriële regeling Projectsaldering luchtkwaliteit 2007.

Bovendien werkt de Minister van VROM nog aan een amvb "Gevoelige bestemmingen". De Wet luchtkwaliteit vormt onderdeel van de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5). De 'Wet luchtkwaliteit' vervangt het Besluit Luchtkwaliteit 2005 (BLK 2005).

Emissies van zwaveldioxide (SO₂), stikstofdioxide (NO₂), zwevende deeltjes (PM10), looddeeltjes, koolmonoxide (CO), en/of benzeen die binnen de inrichting ontstaan in een hoeveelheid van meer dan 1% van de grenswaarden dienen te worden getoetst aan de achtergrondwaarden zoals genoemd in Bijlage 2 bij de Wm.

In het kader van de Wlk hoeven projecten die 'niet in betekenende mate bijdragen' aan de luchtverontreiniging echter niet meer afzonderlijk getoetst te worden aan de grenswaarden voor de buitenlucht. Het besluit NIBM definieert het begrip NIBM als een project dat minder dan 1% van de grenswaarden bijdraagt aan de achtergrondwaarde. Dit komt overeen met bijdrage van 0,4 microgram/m³ voor fijn stof en NO₂ (zijnde 1% van grenswaarde 40 µg/m³)

Toetsing

In bijlage 5 van de aanvraag is een luchtkwaliteitsonderzoek bijgevoegd (Schoonderbeek en partners Advies BV, rapport 07.309.R02 d.d. 27 februari 2008). Voor het bepalen van de gevolgen voor de luchtkwaliteit en het toetsen van de concentraties fijn stof en NO₂ (andere parameters zijn niet relevant voor de onderhavige inrichting, daar de emissies louter mobiele (verkeers)bronnen betreffen) aan de grenswaarden uit de Wet luchtkwaliteit (bijlage 2 bij de Wm) zijn berekeningen uitgevoerd conform standaard rekenmethode 1 van het Meet- en rekenvoorschrift bevoegdheden luchtkwaliteit. Uit de onderzoeksresultaten blijkt dat de bijdrage van de inrichting aan de lokale luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor het verlenen van de onderhavige vergunning aangezien de grenswaarden voor beide parameters gerespecteerd worden.

3.9.2. Nederlandse Emissie Richtlijn (NeR)

Voor de toetsing van de emissies naar de lucht is de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) van belang. De NeR heeft betrekking op emissies naar de lucht, waarbij wordt uitgegaan van concentraties van de componenten in relatie tot de massastroom (kg/uur). In het algemeen geeft de NeR de concentratie waarden weer, die met de huidige generatie bestrijdingstechnieken, zowel technisch als economisch, haalbaar worden geacht.

Stofemissie

Grof stof

Uitgaande van de stofgevoeligheid van een stof en de mogelijkheid om verstuiving al dan niet door bevochtiging tegen te gaan wordt in de Nederlandse Emissierichtlijn (NeR) voor niet giftige en/of reactieve stoffen een stuifklasse indeling gehanteerd. Deze indeling loopt van S1 (sterk stuifgevoelig) tot en met S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig), waarbij een verschil wordt gemaakt in stoffen die wel of niet bevochtigbaar zijn.

Stofoverlast kan plaatsvinden als gevolg van het transport op aan- en afvoerwegen en op het terrein van de inrichting, de op- en overslag alsmede het bewerken (breken en zeven) van de verschillende stuifgevoelige afvalstoffen. Alle op grond van deze oprichtingsvergunning binnen de inrichting aanwezige

en stuifgevoelige afvalstoffen vallen volgens de NeR onder de klassen S3 (licht stuifgevoelig, niet bevochtigbaar), S4 (licht stuifgevoelig, bevochtigbaar) en S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig).

Ten aanzien van stofoverlast als gevolg van de op- en overslag en het bewerken van stuifgevoelige (afval)stoffen zal de inrichting overeenkomstig de NeR (hfst. 3.8.1) maatregelen nemen. Deze zijn uitgewerkt in paragraaf 8.1 van de vergunningsaanvraag.

Verder zijn enkele aanvullende maatregelen in de vergunning opgenomen, zodanig dat het optreden van stofemissie zoveel mogelijk wordt voorkomen en teniet moet worden gedaan en stofverspreiding buiten de inrichting en stofoverlast daardoor niet te verwachten is.

Maatregelen uit de NeR

In de Nederlandse Emissierichtlijn Lucht (NeR) is in paragraaf 3.8.1 een bijzondere regeling gegeven voor stofemissie bij verwerking, bereiding, transport, laden en lossen alsmede opslag van stuifgevoelige stoffen.

Algemeen geldt dat met betrekking tot diffuse emissies van stof er geen direct bij de bron visueel waarneembare stofverspreiding mag optreden. Zoals reeds in de ontwerp beschikking is uitgewerkt dienen stuifgevoelige goederen in een bepaalde stuifklasse ingedeeld te worden (Klassen S1 tot en met S5). De bijzondere regeling geeft een aantal maatregelen aan ter beperking van diffuse stofemissies ten gevolge van handelingen met stuifgevoelige stoffen. Deze richtlijnen sluiten aan bij de indeling in de verschillende stuifklassen voor deze goederen. Indien ondanks de getroffen maatregelen toch gedurende enige tijd, bijvoorbeeld ten gevolge van bepaalde weersinvloeden, in de onmiddellijke nabijheid van de bron visueel duidelijk waarneembare stofverspreiding optreedt, zullen de handelingen met stuifgevoelige stoffen tijdelijk moeten worden gestaakt.

Opwerking en bereiding van stuifgevoelige goederen

Diffuse stofemissie ten gevolge van laden, lossen of opwerken van stuifgevoelige stoffen dient voorkomen te worden door machines en apparaten zo mogelijk volledig stofdicht af te sluiten en bevochtigbare goederen te bevochtigen.

Om stofverspreiding ten gevolge van het mengen van stuifgevoelige goederen tegen te gaan is het opbouwen en afgraven van een menghoop in de buitenlucht voor goederen behorend tot de stuifklasse S2 en S4 slechts toegestaan indien deze goederen worden bevochtigd. Het opbouwen van een menghoop is toegestaan mits het talud van de menghoop niet groter is dan het natuurlijk talud en de laatst opgebrachte laag bestaat uit de minst stuifgevoelige component van het mengsel en de laag voldoende vochtig wordt gehouden.

Opslag van stuifgevoelige stoffen

Opslag van goederen behorend tot de stuifklasse S4 en S5 (en eventueel S2) mogen buiten worden opgeslagen mits de berg door besproeiing vochtig wordt gehouden teneinde stofverspreiding te voorkomen. Dit voorschrift geeft geen ontheffing voor opslagen die kennelijk te hoog zijn om doelmatig te kunnen besproeien. Het is aan de houder van de vergunning om te bepalen hoe de voorschriften doelmatig uitgevoerd worden.

Bij kleine en kortstondige opslag in de open lucht kan ook met een zeil of iets dergelijks worden afgedekt. Wanneer goederen van klasse S4 en S5 voor langere tijd in de open lucht worden opgeslagen, dient de berg zo vaak als nodig met een zogenoemd vastleggend middel of bindmiddel te worden bespoten.

Verder wordt stofemissie voorkomen door het nat- en/of schoonhouden van de onbezette delen van het opslagterrein.

Transport alsmede laden en lossen van stuifgevoelige goederen

In het algemeen dient stofverspreiding bij transport, laden en lossen van stuifgevoelige goederen te worden voorkomen door de storthoogte, met name in de open lucht, te beperken tot minder dan één meter en dit zo mogelijk automatisch te regelen en stofhinder van laden en lossen in de open lucht moet worden voorkomen door, afhankelijk van de lokale situatie en de windrichting, overslagactiviteiten te staken indien gelet op de stuifklassen, de windsnelheid de onderstaande waarden overschrijdt:

Klasse S1 en S2	8 m/s, windkracht 4, matige wind
Klasse S3	14 m/s, windkracht 6 / krachtige wind
Klassen S4 en S5	20 m/s, windkracht 8, stormachtige wind.

Verder dient de stofemissie van bevochtigbare goederen uit de stuifklasse S2, S4 en S5 te worden voorkomen door deze, zo mogelijk vooraf, afdoende te bevochtigen. Eventueel kan stofemissie van bevochtigbare goederen worden tegengegaan door het gebruik van een nevelgordijn.

Grijpers

Ter beperking van stofemissies ten gevolge van het laden en lossen van stuifgevoelige goederen met behulp van grijpers moet laden en lossen van goederen behorend tot de stuifklasse S1, S2, S3 en eventueel S4, plaatsvinden met deugdelijke en van de bovenkant afgesloten grijpers. Voorkomen moet worden dat tijdens het openen van de grijper stofverspreiding optreedt in de omgeving van het stortpunt; de grijper mag pas tijdens het lossen worden geopend nadat deze onder de rand van de storttrechter, dan wel onder de rand van de windschermen, is gezakt.

Verkeer

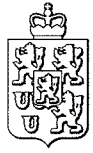
Stofverspreiding ten gevolge van verkeer op en vanaf het opslagterrein dient te worden beperkt door:

- het aantal verkeersactiviteiten op het terrein zo gering mogelijk te houden;
- autoverkeer te beperken tot verharde wegen die regelmatig schoongemaakt worden;
- de snelheid van voertuigen op het terrein te beperken;
- de wegen van het terrein te sproeien;
- stofverspreiding door voertuigen buiten het opslagterrein moet worden voorkomen door voertuigen schoon te spuiten en de banden te reinigen alvorens deze het opslagterrein verlaten en door de laadruimte zodanig te benutten, in te delen of af te dekken, dat stofverspreiding door morsgoed op wegen onmogelijk wordt.

De voorschriften ter voorkoming van stofverspreiding zijn in overeenstemming met de bovengenoemde eisen/maatregelen uit de NeR. Hiermee wordt aan de Best Beschikbare Technieken ter voorkoming van stofverspreiding voldaan.

Fijnstof

Stofemissies bestaan uit twee componenten, te weten grof en fijn stof. Fijn stof zijn de vaste zwevende deeltjes met een aërodynamische diameter van ten hoogste 10 micrometer en wordt wel aangeduid als

de "PM₁₀-fractie". Fijnstof betreft met name roetdeeltjes, minerale deeltjes en deeltjes als afkomstig van reacties uit gasvormige componenten (met name SO₂, NO_x, VOS en NH₃). De fijnstofproblematiek is met name gerelateerd aan verkeer en vervoer en industriële activiteiten. Daarnaast zijn consumenten en raffinaderijen belangrijke bronnen. Deze vier bronnen zijn samen verantwoordelijk voor ruim 97% van de totale fijnstof emissie in Nederland. De fijnstofemissie van bedrijven die steenachtige afvalstoffen opslaan en bewerken betreffen diffuse emissie en is zeer beperkt en absoluut gezien verwaarloosbaar. Op basis van de NeR worden de emissies van fijn stof bij inrichtingen als in dit geval bestreden via de algemene eisen voor stofemissies. Voor de bestrijding van stofemissie is uiteraard aansloten bij de NeR. Onder paragraaf 4.9.1 (Wet luchtkwaliteit) is reeds aangegeven dat de verspreiding van fijn stof buiten de inrichting niet relevant is.

3.9.3. Geur

Toetsingskader

Het geurbeleid is vastgelegd in de NeR. Dit beleid is gebaseerd op de circulaire van 30 juni 1995 van de minister van VROM en kent de volgende algemene uitgangspunten:

- als er geen hinder te verwachten is, zijn maatregelen niet nodig;
- als hinder te verwachten is, worden maatregelen op basis van het ALARA-principe vastgesteld;

Daarbij geldt dat de mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegde bestuursorgaan. Voor bedrijven die onder een bijzondere regeling van de NeR vallen, hoeft het acceptabele hinderniveau niet te worden bepaald. Daarnaast hebben wij in 1996 de nota "Provinciaal Geurhinderbeleid voor de doelgroep bedrijven" vastgesteld, waarin het landelijke geurbeleid nader is uitgewerkt. Ondermeer worden de maximaal toelaatbare geurconcentraties (MTGC) gedefinieerd. In dit begrip is ook meegenomen dat de hindergrens voor de verschillende bedrijfsspecifieke geuren niet bij dezelfde geurconcentratie hoeft te liggen. De MTGC is een 'gewogen' hindernorm die als toetsingskader in te onderscheiden specifieke situaties kan worden vastgesteld. De MTGC-waarden nabij geurgevoelige objecten zijn geformuleerd als 98 percentielwaarden.

Beoordeling geuremissie

De mogelijke geuroverlast als gevolg van deze activiteiten is nader beschouwd in paragraaf 9 van de aanvraag. In deze paragraaf komt naar voren dat de opslag van snoeihout en bedrijfsafval mogelijke bronnen van geur zijn. Geur veroorzakende componenten, alsmede het transport daarvan, zal worden afgedekt. De maximale verblijftijd binnen de inrichting is één week. Gelet op de ligging van het bedrijf op een groot industrieterrein en de aanwezigheid van slechts enkele woningen in de nabijheid van de inrichting, achten wij het aspect geur in de onderhavige situatie niet relevant en zien wij geen aanleiding om een geuronderzoek of geurbepalende maatregelen voor te schrijven.

4. Overwegingen m.b.t. onderdelen van de aanvraag die deel uitmaken van de beschikking en geldigheidsduur

De volgende onderdelen van de aanvraag maken deel uit van de vergunning

- Van de aanvraag de paragrafen 4 (de activiteiten), 5 (stoffen), 8 (Lucht) 11 (bodem), bijlage 6 (akoestisch onderzoek), Bijlage 7 bodemonderzoeksrapporten alsmede de aanvullingen hierop

(Nulsituatie bodemonderzoek, Milon, projectnummer 28399, d.d. 30 juli 2008), bijlage 11 (acceptatiereglement).

De vergunning heeft betrekking op een afvalstoffeninrichting als bedoeld in artikel 2.2 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Deze vergunning wordt derhalve verleend voor een periode van 10 jaar.

5. Terinzagelegging en ingediende zienswijzen

De aanvraag om vergunning en de ontwerpbesikking hebben van 21 augustus 2008 tot en met 1 oktober 2008 ter inzage gelegen in het Gouvernement te Maastricht (bureau bibliotheek) en in het gemeentehuis van Echt. Tevens was de ontwerpbesikking via internet (www.limburg.nl) in te zien. Binnen deze termijn zijn de navolgende zienswijzen ontvangen.

A. Van Milon B.V. te Schijndel, namens aanvrager, is op 23 september 2008 een brief met zienswijzen ontvangen. De zienswijzen hebben betrekking op ons voornemen om het gebruik van een mobiele puinbreekinstallatie in een incidentele bedrijfssituatie voor de avond- en nachtperiode (de periode gelegen tussen 19.00 en 07.00 uur) te weigeren. De volgende zienswijzen worden in de brief naar voren gebracht.

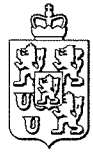
1. In paragraaf 3.8.1 van de considerans van de vergunning wordt alleen verwezen naar een bij de aanvraag gevoegd akoestisch rapport van 20 december 2007. Op 22 juli 2008 is echter een brief met aanvullende gegevens naar de provincie gestuurd waar de incidentele bedrijfssituatie, met name het gebruik van de puinbreekinstallatie tot maximaal 12 dagen per jaar, nader wordt toegelicht. Hieraan wordt in de considerans geen aandacht besteed.

2. In paragraaf 3.8.2 wordt in de beschouwing over de incidentele bedrijfssituatie uit de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening geciteerd. In bedoelde paragraaf 5.3 uit de handreiking staan geen geluidsvoorschriften ten aanzien van incidentele bedrijfssituaties. In de considerans wordt echter wel een relatie gelegd met hoofdstuk 4 van de handreiking dat ingaat op de geluidsgrenswaarden voor de representatieve bedrijfssituatie. Incidentele bedrijfssituaties zijn er juist voor om een beperkt aantal dagen (maximaal 12) bedrijfsactiviteiten te kunnen verrichten met hogere geluidsniveaus. De bescherming tegen hinder voor de bewoners in de omgeving, zit hem in de beperking van het aantal dagen per jaar waarop hinder zou kunnen worden ondervonden.

3. In paragraaf 3.8.4 en 3.8.7 wordt alleen de incidentele bedrijfssituatie in de dagperiode toegestaan op basis van een verkeerde beoordelingsgrond. Alle redelijkerwijs te nemen maatregelen zijn door Baetsen getroffen en dient de aangevraagde incidentele bedrijfssituatie (i.c. 12 keer per jaar, 24 uur per dag een puinbreker in werking hebben) te worden vergund.

4. In paragraaf 3.8.4 wordt verwezen naar geluidbinnenniveaus die niet in een incidentele bedrijfssituatie beoordeeld dienen te worden daar deze in de representatieve bedrijfssituatie beoordeeld dienen te worden.

B. Van de gemeente Echt-Susteren hebben wij op 23 september 2008 een brief ontvangen (kenmerk 2008/0838, d.d. 19 september 2008) waarbij aangegeven wordt dat er in de milieuvergunning een locatie wordt aangegeven waarop kantoorunits worden geplaatst in een zone langs de autosnelweg A2 die volgens het bestemmingsplan onbebouwd moet blijven. De gemeente verzoekt om bij het verlenen van

de milieuvergunning de vergunninghouder er op te wijzen dat op de aangevraagde locatie van de kantoorunits geen bouwvergunning verleend kan worden en hierover in de definitieve beschikking een opmerking te plaatsen.

Het onder B genoemd advies is op 7 oktober 2008 naar aanvrager toegezonden. Aanvrager is in de gelegenheid gesteld om binnen twee weken een reactie te geven op dit ingekomen advies. Hiervan heeft aanvrager geen gebruik gemaakt.

Ten aanzien van de ingekomen zienswijzen overwegen wij het navolgende.

Van de zienswijzen genoemd onder A 1 tot en met 4.

In de zienswijze wordt melding gemaakt van een brief van Schoonderbeek en Partners Advies BV (kenmerk 07.309.B20080722 d.d. 22 juli 2008) met een aanvullende beschouwing over geluid ten aanzien van de aangevraagde incidentele bedrijfssituatie van de puinbreker. Deze brief is als bijlage 3 bij de aanvullende gegevens van Milon d.d. 23 juli 2008 gevoegd. Van deze aanvullende gegevens is melding gemaakt in onze ontwerp-beschikking (o.a. in paragraaf 3.8.4) en is derhalve door ons meegewogen bij het opstellen van de ontwerp-beschikking.

Overeenkomstig de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening (HIV), waarvan wij de van toepassing zijnde passages in de ontwerp-beschikking letterlijk hebben geciteerd, hebben wij beoordeeld of er in de aangevraagde incidentele bedrijfssituatie sprake is van een acceptabel hinderniveau en in hoeverre (geluids)hinder kan worden beperkt. Overeenkomstig de HIV hebben wij voor Baetsen, die gelegen is op een in het kader van de Wet geluidhinder gezoneerd industrieterrein, beoordeeld in hoeverre de aangevraagde incidentele bedrijfssituatie niet behoeft te worden toegerekend aan de geluidbelasting van het gehele industrieterrein. Aangezien de toetsing van de incidentele bedrijfssituatie valt buiten de toetsing zoals die in het kader van de Wet geluidhinder gebruikelijk is, hebben wij voor het toetsingskader van de incidentele bedrijfssituatie aansluiting gezocht bij hoofdstuk 4 uit genoemde HIV als zijnde een acceptabel hinderniveau.

De kern van onze overweging om het gebruik van de puinbreekinstallatie in de avond- en nachtperiode niet te vergunnen is de overschrijding van 6 respectievelijk 11 dB(A) van de maximaal toelaatbare waarde uit hoofdstuk 4 van de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening. Het geluid van de puinbreker zal naar onze mening in de avond- en nachtperiode duidelijk waarneembaar zijn bij de MTG-woningen. Hierbij valt overigens niet uit te sluiten dat het geluidniveau in de verblijfsruimten van de woningen wordt overschreden. Er is echter geen onderzoek gedaan naar de geluidwering van de gevels bij bedoelde woningen.

Een dergelijke hoge overschrijding achten wij ontoelaatbaar en derhalve niet vergunbaar. Daarbij vragen wij ons af of het breken van de niet geringe hoeveelheid van 86.400 ton puin sowieso als een incidentele bedrijfssituatie zou moeten worden aangemerkt. Een dergelijke omvang van een bedrijfsactiviteit hoort naar onze mening als een reguliere bedrijfsactiviteit te worden aangemerkt en dient dan ook ingepast te worden in de representatieve bedrijfssituatie. De incidentele bedrijfssituatie is wel vergund voor de dagperiode omdat geen of nauwelijks overlast zal optreden voor de bewoners van de MTG-woningen, gelet op de berekende geluidsbelasting van 52 dB(A) waarbij het geluid in belangrijke mate gemaskeerd zal worden door het wegverkeerslawaai ten gevolge de autosnelweg A2 en de overige activiteiten op industrieterrein De Loop.

Wij achten de ingediende zienswijzen ongegrond.

Ad B.

Voor de demontabele en verplaatsbare kantoorunits zal waarschijnlijk een andere locatie op het bedrijfsterrein van Baetsen gezocht moeten worden. Dit zal naar verwachting geen nadelige gevolgen voor het milieu hebben. Door het indienen van een gewijzigde inrichtingstekening middels de daarvoor aangewezen Wm-procedure, zal deze wijziging gelegaliseerd kunnen worden. Omdat het plaatsen van de kantoorunits tevens is aan te merken als bouwen in de zin van de Woningwet zal hiervoor tevens een bouwvergunning aangevraagd en verleend moeten worden. In paragraaf 8 van deze vergunning wordt melding gemaakt dat de milieuvergunning op grond van artikel 20.8 Wm niet in werking treedt zolang de bouwvergunning niet is verleend.

6. Besluit

Wij besluiten

- aan Baetsen Deelnemingen B.V. een oprichtingsvergunning in de zin van artikel 8.1, lid 1, onder a en c, van de Wet milieubeheer, te verlenen voor haar inrichting Baetsen Recycling Echt B.V. gelegen aan de Oude Lakerweg 4, 6101 AA Echt;
- De volgende aangevraagde onderdelen te weigeren:
 - a. Het gebruik van een puinbreekinstallatie in de periode gelegen tussen 19.00 en 07.00 uur;
 - b. de lozing van verontreinigd hemelwater op de bodem; in plaats hiervan dient het hemelwater gedoseerd op de riolering te worden geloosd.
 - c. De aangevraagde Euralcodes 17 06 05 (asbest) en 20 03 99 (stedelijk afval).
- de vergunning te verlenen voor een periode van 10 jaar;
- dat de volgende onderdelen van de aanvraag deel uitmaken van de vergunning: van de aanvraag de paragrafen 4 (de activiteiten), 5 (stoffen), 8 (Lucht) 11 (bodem), bijlage 6 (akoestisch onderzoek), Bijlage 7 bodemonderzoeksrapporten alsmede de aanvullingen hierop (Nulsituatie bodemonderzoek, Milon, projectnummer 28399, d.d. 30 juli 2008), bijlage 11 (acceptatiereglement) tenzij daarvan mag of moet worden afgeweken op basis van de aan dit besluit verbonden voorschriften;
- dat aan deze vergunning de in bijlage 1 opgenomen voorschriften verbonden zijn;
- dat de voorschriften 2.6 en 5.9 tot en met 5.13 blijven gelden tot 1 jaar nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren.

7. Rechtsbescherming

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend of aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, kan, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;

- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Als een beroepschrift wordt ingediend, dan kan tevens een verzoek om een voorlopige voorziening worden gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het besluit treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Voor meer informatie verwijzen wij naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl. Klik op "OVER". Klik op "Bestuursrechtspraak". Klik op "werkwijze".

8. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de beroepstermijn van 6 weken. Indien tegen het besluit bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, wordt het besluit niet van kracht voordat op dat verzoek is beslist.

Omdat het oprichten van de inrichting aangemerkt wordt als bouwen in de zin van de Woningwet, treedt dit besluit op grond van artikel 20.8 van de Wet milieubeheer niet eerder in werking dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend. Indien tegen het besluit bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, wordt het besluit bovendien niet van kracht voordat op dat verzoek is beslist.

9. Slotbepaling:

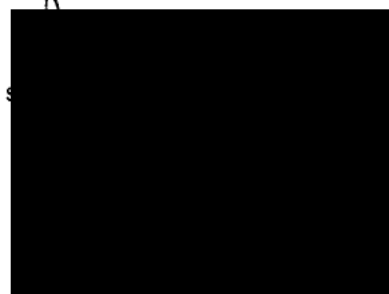
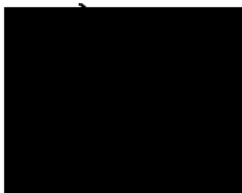
Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

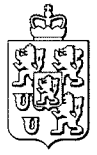
- a. aanvrager van de vergunning, zijnde Baetsen Deelnemingen B.V., Locht 100, 5504 RP Veldhoven;

- b. het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren;
- c. Waterschap Roer en Overmaas, Afdeling beheer, Postbus 185, 6130 AD Sittard

Gedeputeerde Staten van Limburg,

Bijlagen

Bijlage 1 : Voorschriften

Bijlage 2: Begrippen

Bijlage 1

1. ALGEMENE VOORSCHRIFTEN

- 1.1. Gebouwen/installaties en opslagvoorzieningen moeten te allen tijde goed bereikbaar zijn voor alle voertuigen die in geval van calamiteiten toegang tot de inrichting/installatie moeten hebben. Binnen of nabij de installaties mogen geen andere goederen of stoffen worden opgeslagen dan die welke voor het proces nodig zijn of daardoor zijn verkregen, met uitzondering van brandbestrijdingsmiddelen.
- 1.2. De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.
- 1.3. De vergunninghoudster is verplicht binnen de inrichting (tijdelijk) werkzame personen te instrueren omtrent de voor hen van toepassing zijnde voorschriften van deze vergunning en de van toepassing zijnde veiligheidsmaatregelen. Tijdens het in bedrijf zijn van installaties die in geval van storingen of onregelmatigheden kunnen leiden tot nadelige gevolgen voor het milieu, moet steeds voldoende, kundig personeel aanwezig zijn om in voorkomende gevallen te kunnen ingrijpen.
- 1.4. In de gevallen waar in deze vergunning is voorgeschreven dat metingen, keuringen en controles aan installaties of installatieonderdelen moeten worden verricht, moeten de resultaten daarvan worden bewaard in de inrichting tot ten minste het beschikbaar zijn van de resultaten van de eerstvolgende meting, keuring of controle en ter inzage worden gehouden voor de toezichthoudende ambtenaar, tenzij in enig voorschrift anders is bepaald.
- 1.5. Ter plaatse van de erscheiding van de inrichting dient een hekwerk van ten minste 2.0 m hoog, dan wel een daaraan gelijkwaardige voorziening aanwezig te zijn zodat de toegang tot de inrichting voor onbevoegden redelijkerwijs niet mogelijk is.
- 1.6. De verlichting in de inrichting moet zodanig zijn dat voortdurend een behoorlijke oriëntatie binnen de inrichting mogelijk is en bij duisternis werkzaamheden, waaronder begrepen controlewerkzaamheden, zowel binnen als buiten de gebouwen van de inrichting kunnen worden verricht.
- 1.7. Voertuigen (eigen voertuigen en voertuigen van derden) moeten bij het verlaten van de inrichting zodanig schoon zijn en zodanig zijn beladen en/of afgedekt dat geen verontreiniging van de openbare weg kan plaatsvinden.

2. AFVALSTOFFEN

Opslag van afvalstoffen

- 2.1.** De op- en overslag en het transport van afvalstoffen moet zodanig plaatsvinden dat zich geen afval in of buiten de inrichting kan verspreiden. Mocht onverhoopt toch verontreiniging van het openbaar terrein rond de inrichting plaatsvinden, dan moeten deze verontreinigingen onmiddellijk worden verwijderd.
- 2.2.** De verpakking van gevaarlijk afval moet zodanig zijn dat:
- niets van de inhoud uit de verpakking kan ontsnappen;
 - het materiaal van de verpakking niet door gevaarlijke stoffen kan worden aangetast, dan wel met die gevaarlijke stoffen een reactie kan aangaan dan wel een verbinding kan vormen;
 - deze tegen normale behandeling bestand is;
 - deze is voorzien van een etiket, waarop de gevaarsaspecten van de gevaarlijke stof duidelijk tot uiting komen.
- 2.3.** Afvalstoffen moeten zodanig gescheiden van elkaar worden opgeslagen dat de verschillende soorten afvalstoffen ten opzichte van elkaar geen reactiviteit kunnen veroorzaken.
- 2.4.** In de inrichting mag niet meer dan 2.500 kg klein gevaarlijk afval (KGA) worden bewaard.
- 2.5.** De termijn van opslag van afvalstoffen mag maximaal één jaar bedragen. In afwijking hiervan mag de termijn van opslag van afvalstoffen maximaal drie jaar bedragen indien de vergunninghouder ten genoegen van het bevoegd gezag aantoont dat de opslag van afvalstoffen gevolgd wordt door nuttige toepassing van afvalstoffen.
- 2.6.** Indien de inrichting definitief buiten werking wordt gesteld dienen binnen drie maanden na bedrijfsbeëindiging alle afvalstoffen uit de inrichting verwijderd te zijn.
- 2.7.** De opslag van (afval)stoffen tegen keerwanden moet zodanig zijn/gescheiden dat geen (afval)stoffen over de keerwanden kunnen geraken.

Afvoer van afvalstoffen

- 2.8.** Indien de afzet van de opgeslagen afvalstoffen stagneert, geeft de vergunninghouder dit onverwijld schriftelijk te kennen aan het bevoegd gezag. Deze mededeling bevat ten minste gegevens over de oorzaak van de stagnatie en de verwachte tijdsduur, alsmede de maatregelen die worden genomen om de stagnatie op te heffen, respectievelijk in de toekomst te voorkomen.

Acceptatie

- 2.9.** In de inrichting mogen in totaal maximaal 231.900 ton van de hieronder vermelde afvalstoffen per kalenderjaar worden geaccepteerd en mogen op enig moment niet meer afvalstoffen worden opgeslagen dan de in onderstaande tabel aangegeven maximale opslag hoeveelheid. Voor de diverse deelstromen gelden de maxima zoals deze zijn genoemd in de onderstaande tabel en in tabel 5.1 van de aanvraag.

Afvalstof	Euracategorie(ën)	Maximale opslag [m ³]
Grof huishoudelijk afval (niet afk. van particulieren)	19 12 12	3.350
Bouw- en sloopafval	17 01 01, 17 01 02, 17 01 03, 17 01 07, 17 02 01 17 02 02, 17 02 03, 17 03 02, 17 04 01, 17 04 02 17 04 03, 17 04 04, 17 04 05, 17 04 06, 17 04 07 17 04 11, 17 05 04, 17 06 04, 17 08 02, 17 09 04	16.700
bedrijfsafval	19 12 12, 20 03 01	5.500
grond	17 05 04, 20 02 02	800
puin	17 01 07, 20 02 02	53.000
metalen	17 04 01, 17 04 02, 17 04 03, 17 04 04, 17 04 05, 17 04 06, 19 12 02, 19 12 03	90
afvalhout	03 01 01, 03 01 04, 03 01 05, 15 01 03, 17 02 01 17 02 04, 19 12 06, 19 12 07, 20 01 37, 20 01 38	2.250
snoeihout	20 02 01	850
papier en karton	15 01 01, 19 12 01, 20 01 01	90
folie en kunststoffen	15 01 02, 17 02 03, 19 12 04, 20 01 39	90
glas	17 02 02, 19 12 05, 20 01 02	90
dakafval	17 03 02	90
KGA	17 09 03	12,5
zand en grind		1.400

- 2.10.** I Het bij de aanvraag gevoegde AO/IC dient met de volgende onderdelen te worden aangepast c.q. aangevuld. Deze aanpassingen c.q. aanvullingen dienen binnen drie maanden na inwerkingtreden van deze vergunning ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te zijn overhandigd:
- een beschrijving van de interne organisatie (organogram waarin vermeld de afdelingen en sleutelfunctionarissen);
 - functie- en taakbeschrijvingen (met taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden);
 - een beschrijving van de administratieve processen en geautomatiseerde systemen (inclusief de relatie tussen beide en de verschillende deelsystemen, een en ander zoals beschreven in het rapport "De verwerking verantwoord");
 - de geregistreerde gegevens moeten binnen drie werkdagen in de in dit voorschrift genoemde administraties zijn verwerkt;
 - Voor gevaarlijke afvalstoffen dient een subadministratie voorraden aanwezig en in gebruik te zijn. Deze subadministratie voorraden gevaarlijke afvalstoffen dient integraal onderdeel te zijn van de financiële administratie. Het totaal van deze subadministratie (qua geldwaarde) dient overeen te komen met het saldo van de grootboekrekeningen voorraden gevaarlijke afvalstoffen in de financiële administratie.

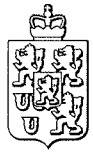

In de subadministratie voorraden dienen alle fysieke voorraadlocaties te zijn opgenomen;

- f. een sluitend verband dient te bestaan tussen de subadministratie voorraden gevaarlijke afvalstoffen en financiële administratie.

II Het bij de aanvraag gevoegd acceptatieplan dient te worden aangevuld met een paragraaf over de acceptatie van schone- en licht verontreinigde (categorie 1 en 2) grond. Hierbij dient voorschrift 2.30 als uitgangspunt te worden genomen. Alvorens een partij grond wordt geaccepteerd dient er derhalve duidelijkheid te bestaan of dit schone, categorie-1, categorie-2 dan wel niet herbruikbare grond betreft. Verder dient er duidelijkheid te bestaan over de aard van de licht-verontreinigde grond om te voorkomen dat grond binnen dezelfde categorie maar met een andere aard van verontreiniging worden samengevoegd. Er mag geen grond binnen de inrichting worden opgeslagen alvorens deze aanvulling door het bevoegd gezag is goedgekeurd.

- 2.11.** De vergunninghouder dient te allen tijde te handelen conform het bij de aanvraag gevoegde A&V-beleid en de AO/IC inclusief (voorzover van toepassing) de goedgekeurde aanvullingen en de ingevolge voorschrift 2.10 toegezonden wijzigingen.
- 2.12.** Het in voorschrift 2.11 bedoelde A&V-beleid en de AO/IC [en de op grond van voorschrift 2.10 en 2.13 doorgevoerde wijzigingen of toevoegingen] moeten gedurende de openingstijden van het bedrijf voor het bevoegd gezag ter inzage liggen.
- 2.13.** Alvorens wijzigingen van de procedure voor acceptatie, registratie of controle, worden toegepast dienen zij (ter bepaling van de procedure die in relatie tot de aard van de wijziging is vereist) schriftelijk aan Gedeputeerde Staten ter goedkeuring te worden voorgelegd. In het voornemen tot wijziging dient het volgende aangegeven te worden:
- de reden tot wijziging;
 - de aard van de wijziging;
 - de gevolgen van de wijziging voor andere onderdelen van het A&V-beleid en de AO/IC;
 - de datum waarop vergunninghoudster de wijziging wil invoeren.
- 2.14.** Indien bij de controle van aangevoerde afvalstoffen blijkt dat deze niet mogen worden geaccepteerd, dienen deze afvalstoffen door vergunninghoudster te worden afgevoerd naar een inrichting die beschikt over de vereiste vergunning(en). Deze handelwijze dient in het acceptatiereglement van het A&V-beleid en AO/IC te zijn vastgelegd.
- 2.15.** Het innemen van (grof) huishoudelijk afval en (lichtverontreinigde) grond dat direct afkomstig is van particuliere huishoudens is niet toegestaan. Deze verbodsbepaling dient te zijn verwerkt in het acceptatieplan uit voorschrift 2.11 met inachtneming van de procedure zoals beschreven in voorschrift 2.13. Deze aanpassing in het acceptatieplan dient te geschieden uiterlijk op de dag dat deze vergunning in werking treedt.
- 2.16.** Deelstromen en residuen van HDO-afval dat vergelijkbaar is met grof huishoudelijk afval die niet worden hergebruikt of nuttig worden toegepast dienen te worden verwerkt in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI). Daartoe dienen deze deelstromen en/of residuen

rechtstreeks afgevoerd te worden naar een vergunninghoudster met een AVI-inrichting voor het verbranden van huishoudelijke afvalstoffen.

- 2.17.** De vergunninghoudster is verplicht om (HDO-)bedrijfsafvalstoffen dat vergelijkbaar is met grof huishoudelijk afval, gescheiden te houden van andere afvalstromen, teneinde te kunnen voldoen aan voorschrift 2.16.
- 2.18.** Het binnen de inrichting gebrachte BSA dient voorafgaand aan verdere sortering te worden gezeefd. Sorteervezand dient gescheiden te worden afgevoerd naar een daartoe geschikte verwerker voor toepassing in de vorm van materiaalhergebruik.

Registratie

- 2.19.** In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle aangevoerde (afval)stoffen en van alle aangevoerde stoffen die bij de be- of verwerking van afvalstoffen worden gebruikt het volgende moet worden vermeld:
- de datum van aanvoer;
 - de aangevoerde hoeveelheid (kg);
 - de naam en adres van de locatie van herkomst;
 - de naam en adres van de ondoener;
 - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
- In afwijking van het gestelde in dit voorschrift hoeven de naam en het adres van de locatie van herkomst en van de ondoener niet in het registratiesysteem te worden opgenomen indien er sprake is van route-inzameling zoals bedoeld in het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijk afvalstoffen.
- 2.20.** In de inrichting moet eveneens een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle afgevoerde (afval)stoffen die bij de be- of verwerking zijn ontstaan het volgende moet worden vermeld:
- de datum van afvoer;
 - de afgevoerde hoeveelheid (kg);
 - de afvoerbepemming;
 - de naam en adres van de afnemer;
 - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
- 2.21.** Van de reeds ingewogen afvalstoffen die op grond van een acceptatievoorschrift van deze vergunning niet mogen worden geaccepteerd dient een registratie bijgehouden te worden waarin staat vermeld:
- de datum van aanvoer;
 - de aangeboden hoeveelheid (kg);
 - de naam en adres van plaats herkomst
 - de reden waarom de afvalstoffen niet mogen worden geaccepteerd;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

- 2.22.** Ten behoeve van de registratie als bedoeld in dit hoofdstuk dient een registratiepost aanwezig te zijn. De hoeveelheden die op grond van dit hoofdstuk moeten worden geregistreerd dienen te worden bepaald door middel van een op de inrichting aanwezige gecertificeerde weegvoorziening. De weegvoorziening(en) waarvan gebruik wordt gemaakt moet(en) overeenkomstig de daarvoor geldende voorschriften van het Nederlands Meetinstituut zijn geïkt. Op aanvraag dienen geldige certificaten van weegvoorziening(en) aan het bevoegd gezag ter inzage te worden gegeven.
- 2.23.** Alle op grond van dit hoofdstuk te registreren gegevens moeten dagelijks worden bijgehouden en samen met de in het vorige voorschrift genoemde rapportage gedurende ten minste vijf jaar op de inrichting te worden bewaard en aan de daartoe bevoegde ambtenaren op aanvraag ter inzage worden gegeven.

Bedrijfsvoering

- 2.24.** Reeds gescheiden aangeboden afvalstoffen dienen gescheiden te worden gehouden.
- 2.25.** De ingezamelde en binnen de inrichting ontstane afvalstoffen moeten met het oog op hergebruik naar soort worden gescheiden, gescheiden blijven, verzameld, bewaard en gescheiden worden afgevoerd.
- 2.26.** De opslaghoogte van puin en granulaat mag maximaal 10 m bedragen. De opslaghoogte van hout, houtproducten en daarmee vergelijkbaar ander brandbaar afval mag, onverminderd het gestelde in voorschrift 7.6, niet meer bedragen dan 3 m.
- 2.27.** De maximaal toegestane hellingshoek van opgeslagen (bulk)(afval)stoffen bedraagt in beginsel 45° (natuurlijk talud). Indien geen keerwanden worden toegepast dient de in acht te nemen afstand tot de rand van de opslagplaat ten minste de helft van de opslaghoogte te bedragen (voorbeeld: bij een opslaghoogte van 10 m dient de afstand tussen de voet van de opslag tot de rand van de opslagplaat ten minste 5 m te bedragen). Indien een keerwand wordt toegepast mag deze afstand worden teruggebracht tot 0 m. De hoogte van de keerwand dient ten minste 2 m te bedragen. De voet van de opslag tegen de keerwand dient ten minste 0,5 m onder de bovenkant van de keerwand te blijven om afschuivende grond, puin of ander materiaal op te kunnen vangen. De constructie en verankering van de keerwand dient voldoende stevig te zijn om instorting of verschuiven van de keerwand te voorkomen.

Antimengbepaling

- 2.28.** Antimengbepaling afvalstoffen
- Partijen (gevaarlijke) afvalstoffen mogen niet worden samengevoegd, tenzij dit expliciet is vergund.
 - Samenvoegen (opbulken) van partijen afvalstoffen is uitsluitend toegestaan bij partijen afvalstoffen die tot dezelfde afvalcategorie (gevaarlijk versus niet-gevaarlijk) behoren en waarvan de verontreiniging van dezelfde aard (verontreinigingsparameters) en omvang (concentratie afzonderlijke verontreinigingen) is.

- c. Het is te allen tijden verboden gevaarlijke afvalstoffen samen te voegen c.q. te mengen met niet gevaarlijke afvalstoffen.

Acceptatie van schone en licht-verontreinigde grond

- 2.29.** In de inrichting mag maximaal 5.000 ton aan schone grond dan wel categorie-1 of categorie-2-grond per kalenderjaar worden geaccepteerd, binnen de inrichting mag op enig moment maximaal 800 m³ gezamenlijk aan schone grond, categorie-1 en categorie-2-grond zijn opgeslagen.
- 2.30.** Schone grond, categorie-1 grond en categorie-2 grond dienen gescheiden te worden opgeslagen, mogen nimmer met elkaar worden gemengd, en dienen derhalve ook gescheiden te worden afgevoerd. Alleen partijen grond binnen dezelfde categorie (schone grond, categorie-1 en categorie-2) met een vergelijkbare soort verontreiniging mag worden samengevoegd (opgebult). Grond binnen dezelfde categorie die qua aard van de verontreiniging niet vergelijkbaar zijn dienen eveneens gescheiden te worden opgeslagen en afgevoerd.
- 2.31.** Het is vergunninghoudster niet toegestaan om niet herbruikbare grond zoals bedoeld in het Bouwstoffenbesluit te accepteren. Indien bij kwalificatie op het eigen terrein onverhoopt blijkt dat een partij grond behoort tot de hierboven genoemde categorie, dient de partij zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 30 dagen na kwalificatie, te worden afgevoerd naar een erkende vergunninghoudster.
- 2.32.** Het is vergunninghoudster niet toegestaan om grond, zijnde gevaarlijk afval te accepteren en te bewaren. Indien onverhoopt bij kwalificatie op het eigen terrein blijkt dat een partij grond toch als gevaarlijk moet worden aangemerkt, dient de partij zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 30 dagen na kwalificatie, te worden afgevoerd naar een daartoe bevoegde verwerker.
- 2.33.** Monsterneming dient te geschieden door een daartoe gecertificeerde monsternemer. De uitvoering van de analyses (samenstellingsonderzoek en eventueel uitloogonderzoek) dient te geschieden door een voor die werkzaamheden, volgens de laatste versie van AP04, door het Ministerie van VROM aangewezen laboratorium.
- 2.34.** Voor een gescheiden opslag van verschillende partijen (licht verontreinigde) grond en voor de verschillende te onderscheiden categorieën aan gekwalificeerde grond dient vergunninghoudster tussen de in opslag genomen partijen een afstand van minstens een meter aan te houden of een fysieke scheidingswand te hebben aangebracht.
- 2.35.** Bij ieder opslagvak dient door middel van een bord het unieke nummer van de betreffende opslag te zijn aangegeven.

3. STOFBESTRIJDING

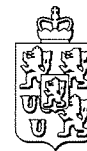
Voorkoming stofverspreiding in het algemeen

- 3.1. Stofverspreiding door tocht in een gebouw dient voorkomen of opgeheven te worden.
- 3.2. Zo vaak de omstandigheden daar aanleiding toe geven, doch in ieder geval éénmaal per week, dient het verharde deel van de inrichting te worden geveegd en zonodig besproeid.
- 3.3. De rijsnelheid van voertuigen op het terrein mag maximaal 15 km/u bedragen. Deze maximaal toegestane rijsnelheid dient op duidelijke wijze middels verkeersborden aangegeven te worden. Onnodige verkeersbewegingen op het terrein dienen te worden voorkomen.
- 3.4. Continu mechanisch transport van bulkgoederen behorend tot stofklasse S1 en S3 van bijlage 4.6 van de NeR dient als een gesloten systeem te zijn uitgevoerd, waarbij:
 - a. de inlaat- en afwerpzijde van de transporteur zijn omkast, deze omkasting continu wordt afgezogen, en het afgezogen stof zoveel mogelijk wordt teruggevoerd in de productstroom, of
 - b. de inlaat- en afwerpzijde van de transporteur zijn voorzien van een afscherming in de vorm van windreductieschermen of sproeiers.
- 3.5. Bij continu mechanisch transport van bulkgoederen behorend tot stuifklasse S2 en S4 van bijlage 4.6 van de NeR dienen:
 - a. goederen die in een open systeem worden getransporteerd zodanig te worden bevochtigd, dat verstuiving wordt voorkomen; of
 - b. open transportsystemen in de buitenlucht worden afgeschermd tegen windinvloeden door middel van langsschermen, dwarsschermen of halfronde overkappingen.
- 3.6. Alle transportmiddelen die de inrichting verlaten moeten zodanig schoon zijn en zodanig beladen en/ of afgedekt dat buiten de inrichting geen stofverontreiniging vanwege die transporten kan plaatsvinden. Reiniging moet op een daartoe bestemde en ingerichte was- en spuitplaats geschieden.
- 3.7. Bulkgoederen behorend tot de stuifklasse S2 en S4 van bijlage 4.6 van de NeR dienen bij het opbouwen en afgraven van een menghoop van deze goederen in de buitenlucht te worden bevochtigd.

Buitenopslag van los gestort materiaal

- 3.8. De buitenopslag van bulk(afval)stoffen als los gestort materiaal moet geschieden in speciaal daartoe bestemde opslagvakken. Opslag van losgestorte stoffen tegen keerwanden moet zodanig geschieden dat geen stoffen over de keerwanden kunnen geraken. Het talud van de opslaghoop mag niet groter zijn dan het natuurlijk talud.
- 3.9. Het laden, lossen en verplaatsen van verwaaibaar fijnkorrelig materiaal op het buitenterrein is niet toegestaan bij een windsnelheid welke hoger is dan vermeld in onderstaande tabel:

Klasse * Windsnelheid in m/sec.

S1 en S2	8 (matige wind)
S3	14 (krachtige wind)
S4 en S5	20 (stormachtige wind)

* Klasse-indeling stuifgevoelige stoffen overeenkomstig bijlage 4.6 van de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR).

- 3.10.** Indien in de onmiddellijke nabijheid van werkzaamheden op het terrein visueel duidelijk waarneembare stofverspreiding optreedt, zullen de handelingen met stuifgevoelige stoffen tijdelijk moeten worden gestaakt. De handelingen mogen worden hervat zodra de weersomstandigheden dat weer toelaten dan wel dat doeltreffende maatregelen zijn getroffen om zichtbare stofverspreiding te voorkomen. Diffuse stofemissie ten gevolge van laden, lossen, verplaatsen of opwerken van stuifgevoelige stoffen dient te worden voorkomen door machines en apparaten zo mogelijk volledig stofdicht af te sluiten en bevochtigbare goederen te bevochtigen.
- 3.11.** Stofemissies tengevolge van het op- of overslaan van stuifgevoelige stoffen moeten worden voorkomen door de storthoogte te beperken tot minder dan één meter.
- 3.12.** Bij het vullen van een storttrechter mag de grijper pas worden geopend nadat deze onder de rand van de storttrechter of onder de rand van het windscherm is. Een storttrechter mag voor niet meer dan 85% gevuld worden.
- 3.13.** In de inrichting moeten een goed functionerende windsnelheidsmeter en een windrichtingswijzer zijn opgesteld.

4. AFVALWATER

Algemeen

- 4.1.** Bedrijfsafvalwater mag uitsluitend in een openbaar riool worden gebracht, als door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:
- de doelmatige werking niet wordt belemmerd van een openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur;
 - de verwerking niet wordt belemmerd van slib, verwijderd uit een openbaar riool.
- 4.2.** Alle te lozen bedrijfsafvalwaterstromen die op de openbare riolering worden geloosd moeten aan de volgende eisen voldoen:
- de temperatuur in enig steekmonster mag niet hoger zijn dan 30°C, bepaald volgens NEN 6414 (1988);
 - de zuurgraad in enig steekmonster, uitgedrukt in pH-eenheden, mag niet lager dan 6,5 en niet hoger dan 8,5 zijn in een etmaalmonster en niet hoger dan 10 in een steekmonster, bepaald volgens NEN 6411 (1981);
 - het sulfaatgehalte in enig steekmonster mag niet meer dan 300 mg/l bedragen, bepaald volgens NEN 6487 (1997) of NEN 6654 (1992).
- 4.3.** De volgende stoffen mogen niet worden geloosd:
- stoffen die brand- en explosiegevaar kunnen veroorzaken;

- stoffen die stankoverlast buiten de inrichting kunnen veroorzaken;
- stoffen die verstopping of beschadiging van een openbaar riool of van de daaraan verbonden installaties kunnen veroorzaken;
- grove afvalstoffen en snel bezinkende afvalstoffen.

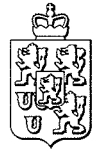
Afkoppelen

- 4.4.** Niet-verontreinigd hemelwater, afkomstig van daken en/of buitenterreinen, moet worden geïnfilteerd in de bodem.
- 4.5.** (Potentieel) verontreinigd hemelwater, afkomstig van de vloestofdicht vloer op het terrein waarop bodembedreigende activiteiten plaatsvinden, dient te worden opgevangen in een vloestofdicht bassin van voldoende capaciteit voor de opvang van regenwater. Het bassin dient gecontroleerd te worden geloosd, door middel van een doseerpomp, op de plaatselijke riolering.

5. BODEM

Algemene voorschriften

- 5.1.** Het bodemrisico moet door het treffen van doelmatige maatregelen en voorzieningen voldoen aan bodemrisicocategorie A (verwaarloosbaar bodemrisico) zoals gedefinieerd in de NRB.
- 5.2.** Voor inspecteerbare vloestofdichte voorzieningen dient een geldige PBV-Verklaring Vloestofdichte Voorziening aanwezig te zijn. Op verzoek dient deze verklaring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.
- 5.3.**
1. Een binnen de inrichting als bodembeschermende voorziening toegepaste vloestofdichte vloer of verharding of geomembraanbaksysteem is overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit uitvoeringskwaliteit bodembeheer aangewezen normdocument beoordeeld en goedgekeurd door een instelling, die daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.
 2. Het eerste lid is niet van toepassing op een vloestofdichte vloer of verharding die niet inspecteerbaar is als bedoeld in CUR/PBV-aanbeveling 44. Een dergelijke voorziening wordt eens per zes jaar beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig een door het bevoegd gezag goedgekeurde wijze. Het vijfde lid is daarop van overeenkomstige toepassing.
 3. De eerste beoordeling en goedkeuring vindt in afwijking van het eerste lid, plaats binnen zes jaar na aanleg, indien de vloestofdichte vloer of verharding, bedoeld in het eerste lid, is aangelegd overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit uitvoeringskwaliteit bodembeheer aangewezen normdocument door een bedrijf dat daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.
 4. Bij goedkeuring geeft de instelling een PBV-Verklaring vloestofdichte voorziening af. De PBV-Verklaring vloestofdichte voorziening vermeldt een termijn van zes jaar waarbinnen de bodembeschermende voorziening opnieuw is beoordeeld en goedgekeurd.

5. Degene die de inrichting drijft draagt zorg voor:
 - a. reparatie en regelmatig onderhoud van de vloeistofdichte vloer of verharding en geomembraanbaksysteem overeenkomstig onderdeel A4 van de NRB, en
 - b. een jaarlijkse controle van de bodembeschermende voorziening overeenkomstig bijlage D behorende bij CUR/PBV-aanbeveling 44.
6. Een PBV-Verklaring vloeistofdichte voorziening verliest haar geldigheid indien de reparatie, het regelmatig onderhoud of de controle, bedoeld in het vijfde lid, niet of niet overeenkomstig dat lid is uitgevoerd of indien een tijdens een controle geconstateerd gebrek niet is gerepareerd.

- 5.4.**
1. Een bodembeschermende voorziening is zodanig uitgevoerd dat:
 - a. gemorste of gelekte vloeibare bodembedreigende vloeistoffen effectief worden opgevangen en kunnen worden opgeruimd,
 - b. er geen hemelwater op of in terecht kan komen, tenzij het hemelwater regelmatig van of uit de voorziening wordt verwijderd.
 2. Een bodembeschermende voorziening is bestand tegen de inwerking van de desbetreffende vloeibare bodembedreigende stoffen en de condities waaronder deze stoffen worden gebruikt of opgeslagen.
 3. Brandbare vloeistoffen die op een bodembeschermende voorziening zijn gemorst worden direct opgeruimd.
 4. Een lekbak waarin vloeibare bodembedreigende stoffen in verpakking of in een opslagtank wordt opgeslagen, heeft een opvangcapaciteit van ten minste 110% van de inhoud van de grootste verpakkingseenheid of opslagtank, met dien verstande dat de opvangcapaciteit ten minste 10% is van de inhoud van alle opgeslagen stoffen.

- 5.5.**
1. Het opslaan van vloeibare gevaarlijke (afval)stoffen in verpakking, vloeibare bodembedreigende stoffen in verpakking en CMR-stoffen in verpakking vindt plaats boven een vloeistofdichte vloer of verharding of een lekbak.
 2. Indien de opslag, bedoeld in het eerste lid, plaatsvindt in gesloten verpakking, die voldoet aan de daartoe gestelde eisen van de ADR of anderszins deugdelijk is, kan deze activiteit ook plaatsvinden boven een andere bodembeschermende voorziening.
 3. Het opslaan van vaste gevaarlijke (afval)stoffen in verpakking, vaste bodembedreigende stoffen in verpakking en vaste CMR-stoffen in verpakking vindt plaats boven een bodembeschermende voorziening.

- 5.6.** Ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico vinden de bulkopslag en bulkoverslag van vaste bodembedreigende (afval)stoffen die kunnen uitlogen of die niet afdoende tegen hemelwater zijn beschermd plaats boven een vloeistofdichte voorziening. Dit geldt in ieder geval voor:
- a. lood, koper of zink;
 - b. ongesorteerd bouw- en sloopafval;
 - c. onbewerkt en bewerkt (verkleind) B- of C-afvalhout.

Bewaren van documenten

- 5.7.** Indien bij of krachtens het besluit verplichtingen gelden met betrekking tot:

- a. het uitvoeren van metingen, keuringen, controles of beoordelingen van of aan bodembeschermende voorzieningen, ondergrondse opslagtanks en daarbij behorende leidingen, appendages en kathodische bescherming, installaties of onderdelen van installaties, worden de resultaten daarvan ten minste tot aan het beschikbaar zijn van de resultaten van de eerstvolgende meting, keuring, controle of beoordeling maar ten minste gedurende drie jaar binnen de inrichting bewaard en ter inzage gehouden voor het bevoegd gezag of op een door het bevoegd gezag te stellen termijn beschikbaar gesteld;
- b. het aanleggen of installeren van bodembeschermende voorzieningen, ondergrondse opslagtanks en daarbij behorende leidingen, appendages en kathodische bescherming, installaties of onderdelen van installaties, worden de bewijzen van gecertificeerde aanleg en installatie binnen de inrichting bewaard en ter inzage gehouden voor het bevoegd gezag of op een door het bevoegd gezag te stellen termijn beschikbaar gesteld;
- c. het uitvoeren van bodem- en grondwateronderzoek, worden de resultaten van dat onderzoek binnen de inrichting bewaard en ter inzage gehouden voor het bevoegd gezag.

Bedrijfsrioleringen

- 5.8.** Binnen één jaar na het inwerkingtreden van deze vergunning en vervolgens elke tien jaar dient de aanwezige riolering / afvoerkanalen voor verontreinigd hemelwater, aan de hand van NEN 3399/NEN 3398 te worden geïnspecteerd op lektheid. Bij afkeur dient binnen zes maanden voldaan te worden aan de eis van lektheid als genoemd in NEN 3399 / NEN 3398. De rapportage dient ter goedkeuring te worden overgelegd aan het bevoegd gezag.

Onderzoeken

- 5.9.** Op aanwijzing van het bevoegd gezag, nadat een redelijk vermoeden van bodemverontreiniging is ontstaan, dient een herhalingsonderzoek ter vaststelling van de bodemkwaliteit te worden uitgevoerd. Het onderzoek moet worden uitgevoerd conform het protocol Bodemonderzoek Milieuvergunningen en BSB of conform een daaraan gelijkwaardige onderzoeksstrategie uit de NEN 5740. Ter plaatse van de tijdens het nulsituatieonderzoek onderzochte locaties moet het herhalingsonderzoek dezelfde opzet en intensiteit hebben als het nulsituatieonderzoek, mits dat onderzoek correct is uitgevoerd. Als het nulsituatie onderzoek niet correct is uitgevoerd dan moet het herhalingsonderzoek zodanig gecorrigeerd worden, dat voldaan wordt aan het protocol of de NEN 5740.
Monsterneming en analyse van de monsters dient te zijn uitgevoerd conform NEN 5740. De opzet van het onderzoek dient alvorens tot uitvoering wordt overgegaan te zijn overgelegd aan het bevoegd gezag.
De eindrapportage dient ter goedkeuring te worden overgelegd aan het bevoegd gezag.
- 5.10.** Bij beëindiging van een bodembedreigende activiteit dient ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem een bodembelastingonderzoek naar de eindsituatie te zijn uitgevoerd. Het

onderzoek dient te worden uitgevoerd conform het protocol Bodemonderzoek Milieuvergunningen en BSB of conform een daaraan gelijkwaardige onderzoeksstrategie uit de NEN 5740. De opzet van het onderzoek dient alvorens tot uitvoering wordt overgegaan, te zijn overgelegd aan het bevoegd gezag. De resultaten van het onderzoek dienen uiterlijk drie maanden na het uitvoeren van het onderzoek aan het bevoegd gezag ter goedkeuring te zijn overgelegd.

- 5.11.** Het eindonderzoek moet worden verricht op die locaties van de inrichting die bij het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek relevant zijn gebleken en op alle overige locaties in de inrichting waar bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden.
Monsterneming moet direct na beëindiging van de activiteiten plaatsvinden.
Monsterneming en analyse van de monsters dient te zijn uitgevoerd conform NEN 5740. Ter plaatse van de tijdens het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek onderzochte locaties moet het eindsituatieonderzoek dezelfde opzet en intensiteit hebben als het nulsituatieonderzoek of het eventueel uitgevoerde herhalingsonderzoek.

Herstelplicht (bodemsanering)

- 5.12.** Indien uit monitoring of anderszins blijkt dat de bodem (grond en/of grondwater) is verontreinigd kan het bevoegd gezag binnen 6 maanden na ontvangst van de resultaten van het onderzoek, onderscheidenlijk het bij dit gezag op andere wijze bekend worden van de verontreiniging, verlangen dat de eerder vastgestelde nulsituatie van de bodemkwaliteit wordt hersteld.
- 5.13.** Indien de Wet bodembescherming niet van toepassing is op de wijze van saneren dient sanering plaats te vinden conform door het bevoegd gezag te stellen nadere eisen.

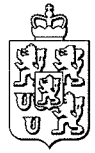
Het wassen van motorvoertuigen of onderdelen van motorvoertuigen

- 5.14.** Ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico vindt het wassen van motorvoertuigen of onderdelen van motorvoertuigen plaats boven een vloeistofdichte vloer of verharding. Bij het wassen vrijkomende vloeistoffen lopen niet over de rand van de vloeistofdichte vloer of verharding.

6. ENERGIE

Energie relevant, niet adequaat

- 6.1.** Binnen zes maanden na het inwerkingtreden van deze beschikking dient een rapportage van een energieonderzoek, dat tot doel heeft rendabele en technisch haalbare energie efficiency verhogende maatregelen te identificeren, ter beoordeling aan het bevoegd gezag te worden aangeboden. Rendabele maatregelen zijn maatregelen met een terugverdientijd van vijf jaar of korter. De rapportage dient tenminste de volgende gegevens te bevatten:

- beschrijving van de processen, faciliteiten en gebouwen (eventueel per bedrijfs onderdeel);
- beschrijving van de energiehuishouding, dat wil zeggen een overzicht van de energiebalans van het totale object met een toedeling van tenminste 90% van het totale energiegebruik aan individuele installaties en (deel)processen;
- overzicht van alle overwogen energiebesparende maatregelen, die zowel mogelijk als realistisch zijn, en te nemen energiebesparende maatregelen. Van de mogelijke maar afgevallene energiebesparende maatregelen dient de reden van afvallen te worden aangegeven.
- per te treffen techniek/voorziening dienen de volgende gegevens te worden overgelegd:
 - de jaarlijkse energiebesparing;
 - de (meer) investeringskosten;
 - de verwachte economische levensduur;
 - de jaarlijkse besparing op de energiekosten op basis van de energietarieven die tijdens het onderzoek gelden;
 - een schatting van eventuele bijkomende kosten en baten anders dan samenhangend met energiebesparing;
 - de terugverdientijd op basis van de (meer) investeringskosten en de baten.
 - een overzicht van mogelijke organisatorische en good house keeping maatregelen die leiden tot energiebesparing.

Binnen twee maanden na het indienen van de in het voorgaand voorschrift genoemde rapportage zal het bevoegd gezag het plan beoordelen. In geval het bevoegd gezag van mening is dat onvoldoende inspanning is gepleegd om technisch en economisch haalbare maatregelen te identificeren kan een aanvullend onderzoek worden gevraagd.

7. EXTERNE VEILIGHEID

Brandbestrijding

- 7.1.** Alle brandblusmiddelen, brandbestrijdings- en brandbeveiligingssystemen moeten steeds:
 - voor onmiddellijk gebruik gereed zijn;
 - goed bereikbaar zijn;
 - als zodanig herkenbaar zijn.
- 7.2.** Het terrein en het wegstelsel moeten zodanig zijn ingericht en de toegankelijkheid moet zodanig zijn bewaakt, dat elk deel van de inrichting te allen tijde vanuit ten minste twee richtingen is te bereiken.
- 7.3.** Onderhoud aan draagbare blustoestellen en brandslanghaspels moet voldoen aan respectievelijk NEN 2559 en NEN-EN 671-3.
- 7.4.** Opslagcompartimenten van losgestorte brandbare afvalstoffen (zoals hout, papier en kunststoffen) mogen maximaal 500 m² groot en 4 meter hoog zijn.
Opslagcompartimenten van geperste balen brandbare afvalstoffen (zoals papier en kunststoffen) mogen maximaal 1000 m² groot en 4 meter hoog zijn. Door toepassing van

keerwanden mogen opslagcompartimenten worden gegroepeerd tot een gezamenlijk oppervlak van maximaal 2500 m². De keerwanden binnen de opslagcompartimenten dienen een brandwerendheid van ten minste 240 minuten te bezitten en ten minste 1 m boven de maximaal toegestane opslaghoogte te reiken. De grenzen van de compartimenten moeten in overleg met het bevoegde gezag blijvend zichtbaar zijn uitgezet.

- 7.5.** Opslagcompartimenten van losgestorte brandbare afvalstoffen mogen geen steilere hellingshoek dan 45 graden hebben.
- 7.6.** Een brand in de inrichting veroorzaakt op de erfgrans, eigen gebouwen en een ander(e groep van) opslagcompartiment(en) geen grotere stralingswarmte-intensiteit dan 15 kW per m².
- 7.7.** Onverminderd het gestelde in voorschrift 7.6 moet tussen twee (groepen van) opslagcompartimenten van brandbare afvalstoffen minimaal 6 meter vrije ruimte aanwezig zijn.

Afstand tussen opslag, eigen gebouwen, andere opslagen en erfgrans bij geperste balen

- 7.8.** Onverminderd het gestelde in voorschrift 7.6 bedraagt bij opslag op een open terrein de vrije ruimte tussen opslag van geperste balen en erfgrans, eigen gebouwen, andere opslagen ten minste 6 m. Genoemde afstand tussen opslag en erfgrans mag worden teruggebracht tot 0 m indien op de erfgrans over de gehele lengte van de opslag een wand is geplaatst met een brandwerendheid van ten minste 240 minuten.

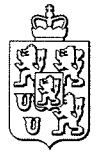
Afstand tussen opslag, eigen gebouwen, andere opslagen en erfgrans bij losgestort materiaal

- 7.9.** Onverminderd het gestelde in voorschrift 7.6 bedraagt bij opslag op een open terrein de vrije ruimte tussen opslag van losgestort materiaal (waaronder losgestort papier/karton en/of kunststof) ten minste de in onderstaande tabel gegeven afstand:

Minimaal vereiste afstand tussen opslagcompartiment, eigen gebouwen, andere (groepen van) opslagcompartimenten en erfgrans bij losgestort materiaal	
Diameter van de opslag	Afstand (m) vanaf opslag tot genoemde objecten
5	8
10	12
15	15
25	20
30	23

De in bovenstaande tabel genoemde afstanden mogen worden teruggebracht tot 6 m indien tegen de opslag van losgestort materiaal een brandmuur is geplaatst met een brandwerendheid van ten minste 60 minuten en het gebied (van 6 m) tussen brandmuur en genoemde objecten vrij wordt gehouden. De brandmuur moet ten minste 1 m boven de maximaal toegestane opslaghoogte te reiken.

- 7.10.** Binnen drie maanden na het vankrachtworden van deze vergunning dient een verklaring van de plaatselijke of regionale brandweer te worden overgelegd waarin zij, al dan niet

onder voorwaarden, goedkeuring geven aan het bij de aanvraag om deze vergunning gevoegd brandveiligheidsrapport.

Opslag verpakte gevaarlijke stoffen

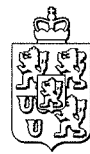
- 7.11.** De verpakking van gevaarlijke stoffen, gevaarlijke afvalstoffen, vloeibare bodembedreigende stoffen en CMR-stoffen is tegen normale behandeling bestand en is zodanig dat niets van de inhoud uit de verpakking onvoorzien kan ontsnappen.
- 7.12.** Gevaarlijke stoffen en gevaarlijke afvalstoffen in verpakking en CMR stoffen in verpakking worden opgeslagen in een opslagvoorziening die is uitgevoerd overeenkomstig de voorschriften uit de paragrafen 3.1, 3.2 met uitzondering van voorschrift 3.2.1.6 en uit de paragrafen 3.4, 3.5, 3.7 tot en met 3.20, voorschrift 3.21.1 en paragraaf 3.23 van PGS 15.

Gasflessen

- 7.13.** Gasflessen behorende tot de klasse 2 van het ADR opgeslagen in een opslagvoorziening die is uitgevoerd overeenkomstig:
- de voorschriften van paragraaf 3.1, met uitzondering van de voorschriften 3.1.4 en 3.1.5;
 - de voorschriften van paragraaf 3.2 met uitzondering van voorschrift 3.2.1.6;
 - de voorschriften van de paragrafen 3.4, 3.5, 3.7, 3.11, 3.15 tot en met 3.20, voorschrift 3.21.1 en de voorschriften van de paragrafen 3.23, 6.2.1 tot en met 6.2.16 van PGS 15.
- 7.14.** Lege gasflessen moeten worden opgeslagen overeenkomstig de voorschriften voor volle gasflessen van deze vergunning.
- 7.15.** Voor elke 200 m² vloeroppervlakte van een opslagvoorziening, of een gedeelte hiervan, moet ten minste één draagbaar blustoestel aanwezig zijn met een vulling van ten minste 6 kg of liter blusstof. Het blustoestel moet tegen weersinvloeden zijn beschermd. Het gekozen type blustoestel moet geschikt zijn om een beginnende brand van de opgeslagen stoffen te blussen.

Opslag in bovengrondse tanks onder atmosferische druk

- 7.16.** Bovengrondse stationaire opslagtanks met de daarbij behorende leidingen en appendages voor de opslag van vloeibare brandstof, afgewerkte olie, stoffen van klasse 8 van het ADR verpakkingsgroep II en III zonder bijkomend gevaar zijn uitgevoerd en geïnstalleerd en worden gerepareerd of vervangen overeenkomstig BRL K903 door een bedrijf dat op grond van die BRL daartoe is gecertificeerd.
- 7.17.** De opslag van de in het eerste lid genoemde stoffen in bovengrondse stationaire opslagtanks inclusief de bijbehorende leidingen en appendages voldoet aan de voorschriften 4.1.3, 4.2.4 tot en met 4.2.7, 4.2.9, 4.2.10, 4.2.14, 4.3.1 tot en met 4.3.4, 4.3.6, 4.3.8, 4.3.9, 4.3.11, 4.4.1, 4.4.3, 4.4.4, 4.4.7, 4.4.8, 4.5.1, 4.5.2, 4.5.3, 4.5.9, 4.5.12 en de voorschriften in paragraaf 4.6 van PGS 30.

- 7.18.** Het lekdetectiesysteem bij bovengrondse dubbelwandige stationaire opslagtanks voor opslag van de in het eerste lid genoemde stoffen wordt eenmaal per jaar overeenkomstig KC 111 gecontroleerd op goede werking. Bij het constateren van gebreken die kunnen leiden tot het optreden van niet gedetecteerde lekken, wordt het lekdetectiesysteem binnen een periode van een maand hersteld. Van de controle wordt een aantekening in het logboek gemaakt.
- 7.19.** In afwijking van voorschrift 4.4.4 van PGS 30 hoeft een bovengrondse stationaire opslagtank met afgewerkte olie niet te worden gecontroleerd op de aanwezigheid van water. Bovengrondse stationaire opslagtanks met afgewerkte olie worden jaarlijks geledigd door een hiervoor erkende verwerker.
- 7.20.** Alle bovengrondse stationaire opslagtanks voor opslag van de in het eerste lid genoemde stoffen worden onderhouden en beoordeeld overeenkomstig KC 111.
- 7.21.** Dubbelwandige tanks met een inhoud van meer dan 10.000 liter moeten in een lekbak zijn geplaatst. De lekbak moet voldoen aan de voorschriften 4.3.2. tot en met 4.3.5 van de richtlijn PGS 30.
- 7.22.** Van een tank, opvangvoorziening, leidingen en appendages moet een registratie zijn bijgehouden van de wijze van elke beproeving, meting of inwendige inspectie alsmede de bevindingen van alle keuringen, inspecties, beproevingen en controles.
- 7.23.** Voorzover zij voor een tank, opvangvoorziening, leidingen en appendages zijn afgegeven, dan wel zijn voorgeschreven, moeten de onderstaande registraties, documenten of een kopie daarvan, gedurende ten minste vijf jaar na dagtekening in een logboek of kaartsysteem zijn bewaard:
- onderhoudscontracten;
 - certificaten van leidingen en appendages;
 - installatiecertificaten en bewijzen;
 - bodemweerstandsrapport en KB-controlerapporten;
 - certificaten, bewijzen en verklaringen van onderhoud, (periodieke) inspecties, beproevingen, controles en keuringen.
- 7.24.** Het aftanken van voertuigen of materiaal binnen de inrichting mag uitsluitend geschieden vanuit een stationaire opslagtank en op de daartoe bestemde afleverplaats. Het aftanken van materiaal vanuit mobiele tanks/containers is verboden.
- 7.25.** Het bevoorraden van niet rollend materieel mag geschieden met dieselolie in daartoe geschikte emballage. Voorwaarde hierbij is dat dit materiaal geplaatst is op een vloeistofdichte vloer en dat de aflevering plaatsvindt conform de voorschriften van paragraaf 4.9 van PGS 30.

Afleveren van motorbrandstoffen met een afleverinstallatie

7.26.

- a. Het afleveren van schone benzine of diesel mag alleen plaatsvinden aan voertuigen voor eigen gebruik.
- b. De afleverinstallatie van schone benzine of diesel, evenals het afleveren moet voldoen aan paragraaf 9 van de Gebruiksvoorschriften van de voorschriften 9.1. tot en met 9.7.1. van de richtlijn PGS 28 van 28 maart 2005;
- c. De opstelplaats van motorvoertuigen bij aflevering en de plaats rondom het vul- en afzuigpunt dient te zijn voorzien van een vloeistofdichte vloer, als bedoeld in voorschriften 6.6.1 en 6.6.2 van de richtlijn PGS 28 van maart 2005.

8. GELUID EN TRILLINGEN

Representatieve bedrijfssituatie

- 8.1. Het meten en berekenen van de geluidsniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai, uitgave 1999.
- 8.2. Het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{A,LT}$ veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten** niet meer bedragen dan :

Immissiepunt *	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{A,LT}$ [dB(A)]		
	Dagperiode (7-19 uur)	Avondperiode (19-23 uur)	Nachtperiode (23-7 uur)
38_A Zonebewakingspunt 38	38	18	29
39_A Zonebewakingspunt 39	41	18	31
40_A Zonebewakingspunt 40	36	9	26
41_A Zonebewakingspunt 41	40	18	30
42_A Zonebewakingspunt 42	32	10	22
43_A Zonebewakingspunt 43	33	10	24
44_A Zonebewakingspunt 44	31	7	21
45_A Zonebewakingspunt 45	39	15	29
46_A Zonebewakingspunt 46	41	17	31
W1_A Loperweg 7+9 (MTG=52)	46	24	36
W2_A Loperweg 11,13,15 (MTG=52)	46	23	36
W3_A Loperweg 17 (MTG=53)	46	23	36
W4_A Loperweg 19,21,23 (MTG=53)	46	23	36
W5_A Loperweg 14 (MTG=52)	44	22	34
W6_A Bellekeweg 9 (MTG=55)	42	22	32

* De immissiepunten komen overeen met de rekenpunten uit het akoestisch rapport 07 309 R01 van Schoonderbeek en Partners Advies BV d.d. 20 december 2007. De ligging van de beoordelingspunten is aangegeven op figuur 4 van dit rapport.

** Beoordelingshoogte bedraagt 5 meter boven plaatselijk maaiveldniveau.

- 8.3. Het maximale geluidsniveau L_{Amax} veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, de door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten** niet meer bedragen dan:

Immissiepunt *	Maximaal geluidsniveau L_{Amax} [dB(A)]		
	Dagperiode (7-19 uur)	Avondperiode (19-23 uur)	Nachtperiode (23-7 uur)
W1_A Loperweg 7+9 (MTG=52)	60	58	60
W2_A Loperweg 11,13,15 (MTG=52)	60	58	60
W3_A Loperweg 17 (MTG=53)	60	58	60
W4_A Loperweg 19,21,23 (MTG=53)	59	58	59
W5_A Loperweg 14 (MTG=52)	58	56	58
W6_A Bellekeweg 9 (MTG=55)	55	54	55

* De immissiepunten komen overeen met de rekenpunten uit het akoestisch rapport 07.309.R01 van Schoonderbeek en Partners Advies BV d.d. 20 december 2007. De ligging van de beoordelingspunten is aangegeven op figuur 4 van dit rapport.

** Beoordelingshoogte bedraagt 5 meter boven plaatselijk maaiveldniveau.

Incidentele situaties (gebruik puinbreekinstallatie voor maximaal 12 dagen per jaar)

- 8.4. In afwijking van wat is gesteld in voorschrift 8.2 mag het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{A,LT}$ veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, inclusief het gebruik van een puinbreekinstallatie op het buitenterrein, zoals beschreven in het akoestisch rapport 07.309.R01 van 20 december 2007, opgesteld door Schoonderbeek en Partners Advies BV, in de dagperiode op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Immissiepunt *	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{A,LT}$ [dB(A)] **		
	Dagperiode (7-19 uur)	Avondperiode (19-23 uur)	Nachtperiode (23-7 uur)
W1_A Loperweg 7+9 (MTG=52)	52	n.v.t.	n.v.t.
W2_A Loperweg 11,13,15 (MTG=52)	52	n.v.t.	n.v.t.
W3_A Loperweg 17 (MTG=53)	52	n.v.t.	n.v.t.
W4_A Loperweg 19,21,23 (MTG=53)	52	n.v.t.	n.v.t.
W5_A Loperweg 14 (MTG=52)	50	n.v.t.	n.v.t.
W6_A Bellekeweg 9 (MTG=55)	48	n.v.t.	n.v.t.

* De immissiepunten komen overeen met de rekenpunten uit het akoestisch rapport 07.309.R01 van Schoonderbeek en Partners Advies BV d.d. 20 december 2007. De ligging van de beoordelingspunten is aangegeven op figuur 4 van dit rapport.

** Beoordelingshoogte bedraagt 5 meter boven plaatselijk maaiveldniveau.

- 8.5. Het gebruik van een puinbreekinstallatie in de avond- en nachtperiode (van 19.00 tot 07.00 uur) is niet toegestaan

- 8.6.** De in voorschrift 8.5 genoemde activiteit mag per jaar maximaal twaalf dagen plaatsvinden, waarbij de activiteit uitsluitend in de periode gelegen tussen 07.00 en 19.00 uur mag worden uitgevoerd.
- 8.7.** Tenminste drie werkdagen voordat de in voorschrift 8.6 genoemde activiteit (gebruik puinbreker) wordt uitgevoerd, moet dit telefonisch en/of per fax aan de afdeling Handhaving en Monitoring van de provincie Limburg kenbaar worden gemaakt.
- 8.8.** Van de activiteit(en) genoemd in voorschrift 8.5 dient een logboek te worden bijgehouden waarin wordt vermeld:
- De datum waarop de activiteit(en) heeft/hebben plaatsgevonden.
 - De begin- en eindtijd van deze activiteit(en).
 - Eventuele bijzonderheden met betrekking tot de geluidbelasting gedurende deze activiteit(en) zoals bijvoorbeeld het in of buiten gebruik zijn van (andere) grote geluidsbronnen.

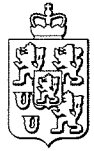
9. WERKPLAATS

Opslag afgewerkte olie, smeerolie, K3-producten, vloeibare afvalstoffen in emballage

- 9.1.** Vloeibare gevaarlijke (afval)stoffen, zoals afgewerkte olie, moeten worden bewaard in doelmatige emballage of tanks. De emballage moet vloeistofdicht zijn, voldoende stevig, gesloten worden gehouden en bestand zijn tegen de opgeslagen vloeistoffen.
- 9.2.** Vloeibare afvalstoffen in emballage moeten zijn geplaatst op een vloeistofdichte vloer of in een vloeistofdichte lekbak in het bebouwde deel van de inrichting.
- 9.3.** Een vloeistofdichte lekbak moet, indien het (licht) ontvlambare vloeistoffen betreft, de gehele inhoud van de totale hoeveelheid opgeslagen vloeistoffen kunnen bevatten. In de overige gevallen moet de bak een inhoud hebben van ten minste de grootste verpakkingseenheid vermeerderd met 10% van de inhoud van de overige emballage.
- 9.4.** Boven een vloeistofdichte lekbak met vloeibare afvalstoffen in emballage moet, indien deze buiten het bebouwde deel van de inrichting ligt, een afdak aanwezig zijn. Het afdak moet zo groot zijn dat regenwater niet binnen de vloeistofdichte lekbak kan komen.
- 9.5.** In de inrichting moet nabij de opslag van (vloeibaar) gevaarlijk afval, voor de aard van de opgeslagen stoffen geschikt materiaal aanwezig zijn om gemorste of gelekte stoffen te absorberen en op te nemen. Gemorste gevaarlijke afvalstoffen moeten zonnodig worden geneutraliseerd. De opgenomen gemorste (vloeistof) moet worden opgeslagen in daarvoor bestemde, voor de aard van de stof geschikte emballage. Gebruikte absorptiemiddelen moeten als gevaarlijke afvalstof worden behandeld.
- 9.6.** Bij het onderhoud van voertuigen plaatsvindende lekkages moeten direct worden verholpen en de verspreiding van lekkende (vloeistof) moet worden beperkt. Daartoe moeten in de werkplaats de volgende voorzieningen zijn aangebracht:

- overmaatse opvangbakken voor lekkende emballage;
 - materiaal om lekkages te stoppen;
 - de mogelijkheid om volgelopen opvangbakken te legen.
- 9.7.** Onder aftap- en bemonsteringspunten dienen lekbakken of andere voorzieningen aanwezig te zijn, zodanig dat gelekte of gemorste vloeistoffen worden opgevangen en bodemverontreiniging wordt voorkomen. De opgevangen vloeistoffen moeten op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze worden afgevoerd.
- 9.8.** Een vloeistofdichte vloer of voorziening is aanwezig in een ruimte waar herstel- of onderhoudswerkzaamheden aan motorvoertuigen of onderdelen van motorvoertuigen worden verricht. De vloeistofdichte vloer of voorziening is zodanig gedimensioneerd dat alle bovengenoemde werkzaamheden boven de vloer kunnen plaatsvinden.
- 9.9.** Tijdens het schoonmaken van remvoeringen worden maatregelen getroffen om verspreiding van stof en asbestvezels buiten de inrichting te voorkomen.
- 9.10.** Werkzaamheden waarbij vuur wordt gebruikt, worden niet verricht aan of in de onmiddellijke nabijheid van een brandstofreservoir of andere delen van een motorvoertuig, die brandstof bevatten. In de werkplaats alsmede in enig ander gebouw van de inrichting worden geen brandstofreservoirs van motorvoertuigen bijgevuld. De brandstofreservoirs zijn behoudens tijdens de aan de reservoirs te verrichten werkzaamheden goed gesloten.
- 9.11.** Een brander van een hogedrukreiniger is voorzien van een vlambeveiliging. Een brandstoftank van een hogedrukreiniger krijgt geen hogere temperatuur dan 40 °C.
- 9.12.** Accu's worden opgeslagen boven een vloeistofdichte vloer of verharding of een lekbak. Een accu staat rechtop.
- 9.13.** Gebruikte poetsdoeken, absorptiematerialen en overige gevaarlijke afvalstoffen, die vrijkomen bij onderhoudswerkzaamheden en bij het verwijderen van gemorste dieselolie, smeerolie en hydraulische olie, dienen te worden bewaard in vloeistofdichte en afgesloten emballage die bestand is tegen inwerking van de betreffende afvalstoffen.
- 9.14.** Ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico vindt het repareren of het behandelen van de oppervlakte en het deconserveren en het voorzien van een antiroestbehandeling van motoren, motorvoertuigen, andere gemotoriseerde apparaten of onderdelen daarvan, waarbij vloeistoffen vrij kunnen komen, ten minste plaats boven een bodembeschermende voorziening.

BIJLAGE 2: BEGRIPPEN

**** VOOR ZOVER EEN DIN-, NEN-, NEN-EN-, OF NEN-ISO-NORM, ...:**

Voor zover in een voorschrift verwezen wordt naar een DIN-, DIN-ISO, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, AI-blad, BRL, CPR, PGS of NPR, wordt de uitgave bedoeld die voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen. Indien er sprake is van reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties is -de norm, BRL, CPR, PGS, NPR of het AI-blad van toepassing die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

BESTELADRESSEN:

publicaties zijn in ieder geval verkrijgbaar bij de onderstaande instanties:

- overheidspublicaties zoals AI-bladen en CPR-richtlijnen bij:

SDU Service, afdeling Verkoop

Postbus 20014

2500 EA DEN HAAG

telefoon (070) 378 98 80

telefax (070) 378 97 83

- PGS-richtlijnen zijn digitaal verkrijgbaar via www.vrom.nl

- DIN, DIN-ISO, NEN, NEN-EN, NEN-ISO, NVN-normen en NPR-richtlijnen bij:

Nederlands Normalisatie-instituut (NEN), Afdeling verkoop

Postbus 5059

2600 GB DELFT

telefoon (015) 269 03 91

telefax (015) 269 02 71

www.nen.nl

- BRL-richtlijnen bij:

KIWA Certificatie en Keuringen

Postbus 70

2280 AB RIJSWIJK

telefoon (070) 414 44 00

telefax (070) 414 44 20

- InfoMil is het informatiecentrum in Nederland over milieu wet- en regelgeving.

www.infomil.nl

BEDRIJFSRIOLERING:

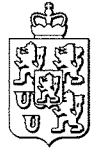
Voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater vanuit de inrichting naar een openbare riolering of een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater.

BEOORDELINGSHOOGTE:

De hoogte van het beoordelingspunt boven het maaiveld.

BEOORDELINGSPUNT:

081015-0155

Het punt waar het $L_{Ar,LT}$ en het L_{Amax} worden bepaald en getoetst aan de (eventuele) grenswaarden.

BODEMBESCHERMENDE MAATREGEL:

Handeling in de vorm van controle of onderhoud van een voorziening of proces, om de kans op emissies of immissies te reduceren.

BODEMBESCHERMENDE VOORZIENING:

Fysieke voorziening die de kans op emissies of immissies reduceert.

BODEMINCIDENT:

Een incident waarvan op voorhand een redelijk vermoeden bestaat dat vrijgekomen stoffen de bodem zullen belasten, dan wel een incident waarna middels lekdetectie of anderszins is vastgesteld dat bodembelasting is opgetreden.

BODEMONDERZOEK MILIEUVERGUNNINGEN EN BSB:

Publicatie van het ministerie van VROM, SDU uitgeverij Den Haag (1993).

BODEMRISICO(CATEGORIE):

Typering van de kans op (en omvang van) een bodembelasting door een specifieke bedrijfsmatige activiteit.

BODEMRISICOCATEGORIE A:

Verwaarloosbaar bodemrisico.

CUR/PBV:

Stichting Civieltechnisch Centrum Uitvoering Research en Regelgeving / Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen.

DIFFUSE EMISSIES:

Niet gekanaliseerde emissies.

EMBALLAGE:

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediale bulkcontainers (IBC's).

GELUIDSGEVOELIGE BESTEMMINGEN:

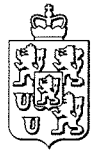
Gebouwen of objecten, aangewezen bij algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 49 en 68 van de Wet geluidhinder (Stb. 1982, 465).

GELUIDSNIVEAU IN DB(A):

Het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie no. 651, uitgave 1989.

GEVAARLIJKE STOFFEN:

Indien sprake is van een opslag volgens CPR 15-1, 15-2, of 15-3:

Stof of preparaat dat bij of krachtens het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen en preparaten is ingedeeld in een categorie als bedoeld in artikel 34, tweede lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen.

Indien sprake is van een opslag volgens PGS 15:

Gevaarlijke stof als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen.

KC 111:

KC 111/01: Keuringscriteria voor de (her)classificatie van bovengrondse tankinstallaties (kunststof en staal), Kiwa N.V. Certificatie en Keuringen (december 2007).

LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU ($L_{Ar,LT}$):

Het A-gewogen gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse optredende geluid, bepaald in de loop van een bepaalde periode en vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai', uitgave 1999.

MAXIMALE GELUIDNIVEAU (L_{Amax}):

Het hoogste A-gewogen geluidsniveau, afgelezen in de meterstand 'fast', verminderd met de meteocorrectieterm C_m . De meterstand 'fast' komt overeen met een tijdconstante van 125 ms.

NEN:

Een door het Nederlands Normalisatie-instituut (NEN) uitgegeven norm.

NRB:

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil).

NULSITUATIE:

De kwaliteit van de grond en het grondwater ter plaatse van de inrichting op het moment van vergunningverlening.

NUTTIGE TOEPASSING:

Handelingen die zijn opgenomen in bijlage IIB van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. De belangrijkste handelingen zijn het als product of als materiaal opnieuw gebruiken van een afvalstof in dezelfde of een andere toepassing en het toepassen van een afvalstof met een hoofdgebruik als brandstof.

PGS:

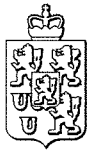
Publicatierreeks Gevaarlijke Stoffen, onder verantwoordelijkheid van vier departementen uitgebrachte richtlijnen voor opslag en handling van gevaarlijke stoffen (voorheen CPR-richtlijn). De adviesraad gevaarlijke stoffen heeft voor het tot stand komen van deze richtlijnen een adviserende taak.

RISICO:

De mate van ongewenste gevolgen van een activiteit in relatie met de kans dat deze zich voordoen.

TERUGVERDIENTTIJD:

De verhouding tussen het investeringsbedrag voor de maatregel na aftrek van eventuele subsidies en de jaarlijkse opbrengsten van de maatregel ten gevolge van de met de maatregel samenhangende energiebesparing en andere besparingen.

In geval van een investering in een installatie voorzien van afzonderlijke energiebesparende componenten moet in plaats van het totaal investeringsbedrag worden gerekend met de meerinvestering ten opzichte van een installatie zonder de energiebesparende componenten.

Voor de berekening van de financiële opbrengsten ten gevolge van de met de maatregel samenhangende energiebesparing moet worden gerekend met de op het moment van het besparingsonderzoek geldende kosten (tarieven) voor de betrokken inrichting. Er wordt geen rekening gehouden met de eventuele kosten van het (vervroegd) uit bedrijf nemen van een installatie en niet met rentekosten.

VLOEISTOFKERENDE VOORZIENING:

Een voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen zo lang te keren dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem plaats kan vinden.